

A Rejtőzködő Isten

Előszó – elmélkedés

Talán a cím hallatán az ember kicsit elszomorodik, és kiábrándul a könyv további olvasását illetően, hisz minek olvasni egy olyan könyvet, ami a cím alapján, csak bizonytalanságot és

titokzatosságot sugall. Igen, e könyv titkok és talányok sokasága. Titkok, melyek évezredek óta választ keresnek, - titkok, melyeket csak te fejthetsz meg, - melyekről csak te ránthatsz le a leplet. Titkok a világról, titkok rólad, és e kettő EGYbe-olvadásáról. Ez az írás nem hivatott másra, talán csak arra, hogy felelősséget vállalj a Szabadságért, a Békességért, a Szeretetért.

És hogy mi köze van a Szabadságnak, Békességnek, Szeretetnek, és a felelősségnek egymáshoz – SEMMI. De ezt, az egymás szó is érzékelteti, mert valami vagy EGY, vagy MÁS. De talán e könyv vége felé, minden magától érthetővé válik.

A
V
Rejtőzködő
Béke
Isten
Isten

Valaki engem gyűlöl, szereti a halált

*De aki vétkezik ellenem, erőszakot cselekszik az ő lelkén.
Minden, - valaki engem gyűlöl, szereti a halált! (Péld. 8:36)*

Vizsgáljuk meg mit jelent az a fogalom, hogy gyűlöl. Mit takar e kifejezés?

<https://wikiszotar.hu/ertelmezo-szotar/Gy%C5%B1%C3%B6l>

Eredet [gyűlöl < ómagyar: gyűlöl < ősmagyar: gyum (undorodik) < szanszkrit: djái (eltaszít) < dravida: suli (elutasít, haragszik) < yol (megvet)]

Megjegyzés: Ugyanebből a gyökből ered a mongol: dsilí (fut előre, „nem néz”)

<https://hu.wikipedia.org/wiki/Gy%C5%B1%C3%B6l>

„A gyűlölet egy tartós, vagy rövid idejű érzelmi állapot, amelynek tárgya lehet egy személy, emberek csoportja, állat, vagy tárgy, esetleg elvont fogalom. Lényege a gyűlölet tárgyának teljes elutasítása, utálata, teljes megsemmisítésének nagyfokú vágya. A gyűlölet a szeretet ellentéte. Érzelmi világunk két fő iránya: hogy ami kedves nekünk, megkívánjuk, ami kellemetlen, elutasítjuk.

Ha ez emberekre vonatkozik és ösztönszerűleg történik, akkor rokon- vagy ellenszenv támad bennünk. Ha határozottan és tudatosan történik, akkor szeretünk vagy gyűlölünk. A gyűlölet tehát tudatos és határozott elutasítása annak, aki nekünk bizonyos okoknál fogva kellemetlen. Minél kellemetlenebb, annál gyűlöletesebb. ...

A gonosz ember gyűlöli a jót, a boldogot, az irigy a szerencsését. Aki bennünket bántott, azt könnyen meggyűlöljük. Minél fájóbb volt a sértés; minél jobban szeretjük amitől meg akarnak fosztani, annál mélyebb lesz a gyűlöletünk. A gyűlölet rendszerint nem éri be azzal, hogy a gyűlölet tárgyát elutasítja, hanem meg akarja rontani, semmisíteni, mindenképpen kárt tenni benne.

A gyűlölet ezért aktív szenvedély, egyike a legvadabb, legártalmasabb mozgató erőknek az emberi életben. A gyűlölet igazságtalan mint minden szenvedély, elvakítja az értelmet, egyebet se szeretne tenni, mint a gyűlölet tárgyának megrontását, végső esetben teljes megsemmisítését.

Az a társadalom, melyben a gyűlölet uralkodik, önmagát pusztítja. A gyűlölet a gyűlölő személyre is káros hatással van, jelentősen rontja lelki, és áttételesen testi egészségét. Ezért tanítja minden fejlett vallás a bocsánatot, a szeretetet mint az erkölcsi élet legfőbb eszményét.”

Összefoglalva: Ha valakit gyűlölünk alábbisoroljuk önmagunknál.

Most vizsgáljuk meg, mit is takar az előző lge.

*De aki vétkezik ellenem,
erőszakot cselekszik az ő lelkén.
Minden, - valaki engem gyűlöl,
szereti a halált! (Péld. 8:36)*

De aki vétkezik ellenem,

Ki ellen vétkezik?

Az Ige, a Krisztus, a Lélek, az Élet, az Isten ellen?

erőszakot cselekszik az ő lelkén. A Lélekben van az Élet.

Minden, - valaki engem gyűlöl, Aki engem, a Lelket alább sorolja és előtérbe helyezi a testet.

Mert a Lélek gyűlölete az, amikor valamit a Lélek elébe sorolunk, teszünk.

Szereti a halált.

Akinek előbbre van a test mint a Lélek, az szereti a halált.

Isten egyenrangú társat keres, és nem alá és fölérendeltségi viszonyt. Mindezt Jézus bemutatta földi léte során. Isten, A Lélek, barátot keres, - Igaz barátot. Az egész teremtés erről tesz bizonyosságot. Mert a teremtésben minden, és mindenki önzetlenül a másikért van, mert ez az Örökkévaló Isten, Az Örökkévaló Lélek, A Szeretet természete.

Igék amik ezt igazolják.

Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek,

mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal;

mert ez a törvény és a próféták. (Máté 7:12)

Mert az egész törvény ez egy igében teljeseedik be:

Szeresd felebarátodat, mint magadat. (Galátzia 5:14)

Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket.

Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.

Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek,

amiket én parancsolok néktek. (János 15:12,13,14)

„Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást,

amiképpen én, (A Lélek) szerettelek titeket.

Mert az egész törvény ez egy igében teljeseedik be:

Szeresd felebarátodat, mint magadat”.

A Léleknek, (Életnek) gyümölcse pedig:

Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívettség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség.

Az ilyenek ellen nincs törvény.

Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.

Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járjunk.

Ne legyünk hiú dicsőség kívánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

(Galata 5:22-26)

Lélek a testben, vagy Lélek az EGÓ-ban - (személyiségben)

Mikor egy gyermek ártatlan mivoltában megszületik, még az elméjét nem terheli semmilyen szabálytudat. Nem tör elő a tudatában az, hogy hogyan is kéne viselkedni ahhoz, hogy szeressék. Számára a legtermészetesebb dolog még tudatlanul is, hogy ő a világ közepe.

Nézzük meg, mi is az a tanult tudat

Születéskor az Egó üres. Egy tiszta lap. Mikor a csecsemő megszületik felsír, mert az addigi meleg, nedves biztonságot felváltja a hideg, száraz valóság. Majd ha éhes, üres a hasa, vagy ha simogatásra vár, - sír. A sírás, „követelőzés”, jelzés által, ez az üresség enyhülést nyer. Az enyhülés következtében (*a testi vágy kielégülésével*) viszont az Egó megerősödik. Az Egó feltörekvése által, ami egyben a személyiségünk kifejlődése, kialakulása, mindeközben a másikat (először szülőket, majd testvéreket, kollégákat, „ barátokat”) folyamatosan az Egó további megerősödése érdekében kihasználja. Mások kihasználása az anyagi, földi világban egy autonóm, folyamatosan végbemenő, önmagát egyre erősebben gerjesztő folyamat, mely által a test, (EGÓ ÉN) megerősödik. Érdekesség ezen folyamatban, hogy az induló alapot a csecsemő védtelen állapota, magatehetetlensége idézi elő.

Ez az állapot a Lélek-tudat világában egy mély, a másokban létező és továbbadó szeretetet eredményez, miközben az anyag-tudat vezérelte világban, önző szeretetet (az enyém, az én gyermekem ...) bont ki. Csak és kizárólag a Lélek érettségi foka, (ébredése) vethet véget, vagy vethet gátat ennek az öngerjesztő folyamatnak.

Valójában a csecsemő agya egy üres lap. A személyiségünk, így az Egónk is, születéskor üres. Mikor a csecsemő felsír, éhes, amikor simogatásra vár, azért sír,- hogy az előbb említett ürességet kielégítse, majd a folyamatos kielégüléssel betöltse és kitöltse önmagát, egyre nagyobbra nőve, a test-tudatot megerősítve. Az Egó nem tud feladni, mert pont az ürességét akarja felszámolni a „követelőzésével”. Az Egó a test ürességét akarja betölteni, az érzetekkel, a vágyakkal, a színekkel. Mindaz amit az Egó meg akar szerezni, az a Lélekben benne van, és ezért ott már nem kell betölteni semmit. Itt van az ellentmondás, mert a Léleknek üres edény kell, hogy beletöltse az edénybe, a testbe azt, ami a Lélekben Önmagában van, de ha a test megtölti önmagát mindenféle dologgal, vágyak kielégítésével, akkor a Lélek dolgai már nem férnek bele az edénybe, kívül maradnak a testből.

Hogy a Lélek dolgai betölthetők legyenek a testbe, ahhoz mind a tudatnak, mind a testnek el kell jutnia a megüresedésre, a semmi állapotba.

Ahol nincs semmi, az egy „fehér lap” ami betölthető bármivel.

A Lélekben, (Lélek-Tudatban), minden lehetőség benne van és megelevenedhet. A személyiségünk, (az addigi tanult valónk) megüresedése teszi lehetővé a Lélek számára, hogy bizonyos lelki megnyilvánulások felszínre törjenek és kiteljesedjenek. Ha nem jön létre a megüresedés, akkor a Lélek megnyilvánulása sem tud felszínre törni és kiteljesedni.

A **szem/éj/is/ég** megüresítése, a világhoz kötődő valóságunk halálát jelenti. Vagyis világi önmagunk feladását.

Szeméj szó értelme: **szem:** A szem a Lélek tükre
éj: éjjel sötét van } **szeméj értelme:** a Lélek sötétben van

A kérődzés érzelmi és tudati vonatkozása a megélés szintjén

Amikor az ember traumát él át amit nem ért, vagy nem tud felfogni, feldolgozni, akkor az érzelmek megélt forgataga lemegy a tudatalattiba és elraktározódik, elfelejtődik. A tudatban egyfajta „törlődési mechanizmus” jön/jöhet létre. Mintha az agy a megmemorálás miatt, amnéziát generálna. Ha az ember megvilágosodást kap bizonyos összefüggések megértéséhez, akkor a megértés során minden átélt cselekmény, érzés, felszínre tör/törhet a tudatalattiból, és a tudatos tudatba áramlik, aminek következtében megértések születhetnek. Ezen megértések kiteljesedhetnek az értelem szintjén. Ekkor egyfajta újraélés és feldolgozás kezdődik, mely a személyiségtől függően rövidebb, hosszabb ideig tarthat. Ez az állapot még mindig a **testi** szint, az Egó szintje, viszont megnyílik a lehetőség a trauma rendezésére, feloldására, mely átvezet, átvezethet a **Lélek** szintjére. A felmerült állapot lelkiismeret furdalást okozhat, mely során az Egó megtörhet. Ez a kényelmetlenség újabb elfojtást eredményezhet, ha az emberben nincs meg a vágy az őszinte megtisztulásra, az Igaz Lélek megismerésére. Ha a megismerési vágy mégis teljességre jut a szívben, - nem az elmében, hanem a szívben, - akkor megkezdődik a „**kérődzés**” újraemésztés. A félig megrágott étel, - a félig megrágott és megélt érzelmek a tudatból alászállnak a szívbe és megértésre jutnak. A szívben kapott megértés újból felemelkedik az **ÉRT/ELEMbe**, így létrehozva a szív és a tud/at, **TUD/ÁT** kapcsolatát, és a feloldódást. Ezen meg/értés, **MAG/ÉRTés** - **FOLYAM**at létrehoz egy áramlást a szív és az értelem között, mely **BŐlcsestÉget** eredményez. Ezen Bölcsesség a Lélek kiteljesedésének, megnyilvánulásának alapja a testben.

Háromszor ereszkedett alá Isten, - Isten /pedig/ Lélek

➤ Szellemi szinten

Itt Isten mint Lélek-Tudat, (Alfa és Omega), határtalan **Szellem mivolta** tárulkozik fel „Ádám lett Élő Lélekké”. A Szellem valójában a megnyilvánult Lélek, Élet, de a Szellemi mivoltban a Lélek még nem ölt anyagi kiterjesztést, hanem mint Egyetemes Örökkévaló TUDAT rajzolódik ki. A Lélek Szellemi kiterjesztése viszont már a teljesség minden aspektusának kiteljesedését és lehetőségét hordozza, ami/Aki az anyagban megnyilvánulásra képes. Ezen Szellemi mivolt, világunk minden ÉRTELMI/TUDATI képességet magában hordozza, beleértve a képzelet világát is. Ezért az Isten, emberi-tudat szinten meghatározhatatlan, kifürkészhetetlen, és határtalan – vagyis megismerhetetlen.

➤ Lelki szinten

Itt Isten mint Lélek-Tudat, (Alfa és Omega), határtalan **Lélek mivolta** mutatkozik meg Jézus (a második Ádám) lehajol a parázna nőért. Jézus megmossa Péter lábát. Jézus a testet öltött Lélek, A Krisztus, akiben kiteljesedett a Szellemi mivolt. Az Élő, „el nem bukott” Lélek nyilvánult meg benne. Ekkor Isten - mint Élő Lélek, Aki már testben van, Jézusban, alászáll, leereszkedik, szolgál az embernek. Valójában nem is szolgálatról van szó ezen aspektusban,- hanem minden esetben csupán a Lélek tiszta önMAGa megnyilvánulásáról, az önzetlen SZERETET-ről.

➤ Testi szinten

Itt Isten mint Lélek-Tudat, (Alfa és Omega), **Testi mivolta** nyilatkozik meg Jézust megfeszítik. A testet öltött Isten, a testben megelevenedett Lélek, megmarad a Tökéletesség, a Szentség, az Elkülönültség szintjén. Jézusban nem szakad szét az EGYETEMES TUDAT a jó és gonosz tudására, mint Ádám és Éva esetében, hanem az anyagi szinttől elfordulva, a Lélek teljességre jut, és legyőzi a test vágyát, az EGÓ csábítását. Ekkor az **anyagi-test-tudat**, mint Lelket takaró burok, mint az EGÓ vágy kiteljesedésének szint-tere megsemmisül, elveszti tért-hódító, Lelket takaró mivoltát,. – így győzelemre jut a Lélek, a Krisztus.

Mind a 3 szinten, Isten mint Lélek-Tudat, kinyilatkoztatta MAGát, így tudta megnyilvánítani, és EGGYé tenni önMAGát az emberben.

... Isten megjelent testben, ... (1 Timóteus 3:16)

Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt ... (1 Mózes 1:27)

Jézus az Egó nélküli Tökéletesség, A Krisztus, Aki megjelent testben.

Felelősség vagy Szabadság

A felelősség, és a lelkiismeret-furdalás tudáshoz kötött, a jó és a gonosz tudásához, a kettősségek világához, mert a Tudás az, aki tulajdont akar. Ahol pedig tulajdon van, ott felelősség is van. Az ember az, aki szüntelen mást akar mint a Lélek. De a felelősséget azt nem akarja, ezért a Lelket hibáztatja, amiből lelkiismeret-furdalás következik. Az előbb leírtak, csak az Egó világának része, mert az Örökkévalóság létezésben, Istenben, nincs felelősség, és nincs büntudat sem, mert a LÉTezésben csak LÉT, az ÉLET LÉTEZÉSE VAN.

Ha nincs Egó, nincs felelősség sem.

Ha nincs Egó, nincs büntudat sem.

Ha nincs Egó, nincs kit felelősségre vonni, mert a Lélek az, Aki dönt minden helyzetben. Ezért Jézusnak nem volt lelkiismeret furdalása. Hisz a Lélek önMAGát miért vonná felelősségre, ha egyszer Ő a MINDEN, Aki a másikért él, - akiben Ő MAGa a LÉTezés, mint ÉLET.

A felelősségérzet és a lelkiismeret-furdalás a tudáshoz, a kettősség tudásához, a jó és gonosz tudásához kötött. A ránk szakadt jó és gonosz tudása az, ami szüntelen mást akar mint a Lélek. Mert a tudás tulajdont akar, jogot, - mert a tulajdon, a tulajdonjog uralkodási lehetőséget feltételez és biztosít.

Azt mondják, hogy a tudás hatalom. És ez így is van. A tudás pozíciót biztosít a tulajdonosának, és ez a pozíció lehetőséget ad uralkodni. Az uralkodás elnyomást szülhet, szül, - a tudatlanabb, gyengébb elnyomását. Ennek következtében a tudás a felelősséget mely őt terheli az uralkodásából fakadóan, áthárítja a gyengébb, tudatlanabb egyénre. Vagyis a saját feltörekvéséből fakadó mellékterméket, önmagán kívülre másra, másokra, esetleg a kollektív tudatra helyezi. Miközben mindez a kivetülés nem más, mint az önbeteljesítő Egó világának megnyilvánulása.

A Létezésben mint Élet tükröződésében, nincs felelősség, és nincs büntudat sem, mert a létezésben csak Létezés van.

Ha nincs Egó, nincs felelősség sem. Ha nincs Egó, nincs büntudat sem. Ha nincs Egó, nincs kit felelősségre vonni, mert a Lélek az Aki dönt mindenben. A Lélek pedig önMAGát miért vonná felelősségre, ha egyszer az Ő öröme a másikért-boldogsága – pontosabban - az élő-létezés-megnyilvánulása.

Más megközelítésből:

- **Ha nincs Egó aki uralkodjon, hanem csak a testben betöltött Lélek létezik mint Ön-való, mint Örökké-való, akkor szükség van-e a lelkiismeretre, hogy szóljon, hogyha nincs is Egó, akinek szóljon?**
- **Ha nincs EGÓ, mint az árnyék, a sötétség, az uralom, a mások leigázásának megtestesítője - hanem csak a Lélek él önMAGában, önMAGától, önMAGáért, akkor létezik-e a gonosz?**

Ha nincs felelősség, nincs lelkiismeret-furdalás sem.

Csak és kizárólag az Egó létezésében, a kettősségek világában, a jó és gonosz tudás világában van értelme a felelősségnek és a lelkiismeret-furdalásnak. Akkor válik bennünk külön a Tudat és a Lélek, ha megjelenik az Egó, (Egónk), aki felelősségre vonja a Lelket, - mert csak

akkor tudunk hibázni, ha van Egónk, (Egó tudatunk), ami le van válva a Lélekről. Ha csak az EGY (A Lélek) Létezik, az EGY kit is hibáztathatna, vagy kit vonhatna felelősségre.

„Az isten halott” – Mint látható, kisbetűvel íródott az isten szó. Első hallatra ezen botránkoztató mondatot nehezen értettem meg, de a Lélek való mégis feltárta ezen mondat titkát. Ezen gondolat a bennünk uralkodó kettősség világával van összefüggésben. A kettősség világával, mely több ezer istenképet, sőt milliónyi istenképet szül. Pont annyit, ahány ember létezik ebben a pillanatban a Földön.

Ha az igazi Istent keresed, benned minden Istenkép, amit valaha szültél, meg kell haljon, mert minden istenképed, az adott élethelyzeted saját érzelmi kivetülése szülte, a jó és gonosz tudása által. A jelenlegi istenképedet a jó és gonosz tudásának világa szülte, az a világ, mely kettészakítja a tudásod. A gyermekkorod emlékei, az életed főbb mozzanatai, egy társadalomba született meghatározásod, ... és még sorolhatnám, összegyűrt elegyből megalkotjuk a számunkra legideálisabb istenképet, ami-aki nem más, mint jelenlegi önmagunk kivetülése a kettősségek világában.

Isten valóban csak ennyi lenne? – mint érzelmeimtől hajtott, széllel bélelt jó és gonosz tudásunk szüleményének kivetülése, melyet tűzön-vízen át követünk. Persze hogy követjük, hisz mi alkottuk, az Egónk tudatlan tükrének felületi törmelékéből. Vagyis önmagunkat imádjuk tudatlan mivoltunkban. **Vagy van ennél valami több is?**

Amikor meghal benned minden Istenképed, amit eddig szültél az eddig tapasztalt duális világodban, a jó és gonosz világában, vagyis meghalsz a „dualitásodnak”, és megszületik benned a **VAN** világa, mint **ÉLET** világa, akkor megláthatod az **ÉLET LÉLEZÉSÉNEK EREDET ÚTJÁT**, amiről Krisztus Jézus beszélt a mindennapi élete során.

Mivel az Egó világában élünk, csak „idézőjelben” beszélhetünk a meghalás élő paradoxonjáról, hisz mindig újabb, és újabb testi megtapasztalásokat élünk át, mert valami pici töredék, tükröződés a test miatt, átjátszik az Egóból. De tegyük fel, meghalunk minden általunk létrehozott istenképnek - így az Egónk, a jó és gonosz világában **megüresedik**. Meghal az Egónk. Ha meghal az Egó, az Egóval együtt, meghal az Egó által teremtetett istenkép is, - mint **BÁLVÁNY**. - Ekkor meghal az árnyékkép is, mint sötétség benned. Elvész a halál fullánkja. Így megszűnik a félelem is. Ekkor előtérbe kerül a Lélek, (Isten pedig Lélek), és megtörténik az újjászületés.

*(A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet,
mert a félelem gyötrellemmel jár:*

aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. 1 János 4:18)

Isten Szeretet. 1 János 4:8)

Azért ha valaki Krisztusban van, új-teremtés az;

a régiek elmúltak,

ímé, újjá lett minden. 2 Korintus 5:17)

Isten EGY

*Mindazáltal nekünk EGY ISTENünk van, az ATYA,
Akitől van a mindenség, mi is Őbenne; ... (1 Korintus 8:6)*

Ezen Ige alapján az **Atya, Maga az Isten.**

*Az ISTEN LÉLEK, és akik Őt imádják,
szükség, hogy Lélekben és Igazságban imádják. (János 4:24)*

Ha az **Isten Lélek**, és az **Atya Maga az Isten**, akkor **Az Atya, A Lélek.**

*Kezdetben vala az Íge,
és az Íge vala az Istennél,
és ISTEN VALA AZ IGE.
Ez kezdetben az Istennél vala. (János 1:1-2)*

Ha **Isten az Ige**, és **Isten Lélek**, és az **Atya Maga az Isten**, akkor **Az Atya a Lélek, Aki az Ige.**

*Szenteld meg őket a te igazságoddal: A TE ÍGÉD IGAZSÁG. (János 17:17)
Sőt felette közel van hozzád,
AZ IGE A TE SZÁDBAN ÉS SZÍVEDBEN VAN, hogy teljesítsed azt(5Móz. 30:14)*

Ha Isten az Ige, akkor az írás szerint bennünk van - a szívünkben – tehát a mi szívünkben van az IGE, Aki az Isten, Aki az Atya, Aki Lélek.

*Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek
a BENNETEK LAKOZÓ SZENT LÉLEKNEK temploma,
amelyet Istentől nyertetek;
és nem a magatokéi vagytok? (1 Korintus 6:19)*

A SZENT szó elkülönültet jelent, a bűntől való elhatárolódást, elkülönültséget.

A bűn pedig az Isten nélküli állapotot jelenti.

A Szent Lélek az Maga az Isten Lelke, Aki azért Szent, elkülönült, mert soha nem érintette bűn, azaz, soha nem érintette az Isten nélküli állapot. Hisz Istent magát, hogyan is érinthetné az önmaga nélküli állapota.

*A reménység pedig nem szégyenít meg;
mert az Istennek szerelme
KITÖLTETETT A MI SZÍVÜNKBE A SZENT LÉLEK ÁLTAL,
KI ADATOTT NÉKÜNK. (Róma 5:5)*

Isten Krisztus által, kitöltötte az Ő Maga Lelkét, a bűntől elkülönült Lelkét, (Szent) Lelkét a szívünkbe – Tehát Isten az Ő saját Lelke által bennünk lakozik.

Ha embertől csak ember születhet, akkor Istentől Magától ki születhet?

*Valakik pedig befogadák Őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;
Aki nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából,
hanem ISTENTŐL SZÜLETTEK. (János 1:12-13)*

Ki az, Aki Istentől született? – (Péld. 8) – Istentől az Atyától a Krisztus született – Aki az Isten Lelke, Aki az Élet.

*De ti nem vagytok testben,
hanem Lélekben,
ha ugyan, az ISTEN LELKE LAKIK BENNETEK.
Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. (Róma 8:9)*

Az Isten Lelke lakik bennetek, - Isten pedig Lélek.

*Megkérdezettvén pedig a farizeusoktól, mikor jő el az Isten országa,
felele nékik és monda:
Az Isten országa nem szemmel láthatólag jő el. (Lukács 17:20)
Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van;
mert ímé AZ ISTEN ORSZÁGA TI BENNETEK VAN. (Lukács 17:21)*

Az Isten országa ti bennetek van.

*Az pedig az ÖRÖK ÉLET, hogy megismerjenek Téged az EGYedül IGAZ ISTENT
(János 17:3)
Ez az IGAZ-ISTEN és az ÖRÖK-ÉLET. (1 János 5:20)
... És a Lélek az, amely bizonyítást tesz, mert a LÉLEK AZ IGAZSÁG. (1 János 5:6) (Róma 1:17) (Róma 14:17) (Zsidó 1:8) (János 3:33) ...*

Ha az Ige az Isten, és az Atya az Isten, az Isten pedig Lélek, és az Isten az Igazság, és a Lélek is az Igazság, Jézus pedig az Atyával EGY, és Jézus az Igazság Lelkét küldi el.

Akkor hogy is van ez? – Kit küldött el Jézus?

És én kérem az Atyát, (Aki velem EGY) és más vigasztalót ad néktek, (nem engem mint testi Jézust) hanem - Az Igazságnak (Istennek) ama Lelkét: hogy veletek maradjon mindörökké. (János 14:16,17)

És hogy ki az Igazságnak Lelke? - én Vagyok – Mert én és az Atya Egy Vagyok, (mondta Jézus). – Így, Vagyok Aki Vagyok. – A testem halálával nektek ajándékozom a Lelket Aki Vagyok, - Mert Én és az Atya Egy Vagyok.

Így megismeritek az Egy Igaz Istent,

(A Lelket) Aki Vagyok,

Aki a Krisztus, - MINDENNEK, és MINDENNEK MEGELEVENÍTŐJE.

Megismeritek a Lelket Aki Isten, mert Isten EGY - így az Isten EGYsÉGre jut bennetek, és megismeritek, **HOGY AZ ISTEN EGY.**

*Ami kezdettől fogva vala,
amit hallottunk, amit szemeinkkel láttunk,
amit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk,
AZ ÉLETNEK ÍGÉJÉRŐL.*

*És az ÉLET megjelent,
s láttuk,
s tanúbizonyságot teszünk róla,
s HIRDETJÜK NÉKTEK AZ ÖRÖK ÉLETET,
AMELY AZ ATYÁNÁL VALA,
s megjelent nekünk; (1 János 1:1,2)*

Isten Világosság/Ragyogás, - Isten Szeretet, - Isten Lélek, - Isten az Ige

Amikor "Isten teremt" azt mondja: minden igen jó.

És látá Isten, hogy minden amit teremtett vala, ímé igen jó. (1Mózes 1:31)

Hát persze hogy minden jó, mert minden ami létrejön, az minden Ő-MAGa, az Isten.

Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak EGY, az Isten. (Márk 10:18)

Valójában nincs is semmi más csak Isten, mert Isten nélkül semmi sem létezik. Még az anyag, a por is amiből az ember vétetett, az is csak az Isten valóságában, **VAGYOKsÁG**ában létezhet.

Isten A Lélek, A Létrehozó, A Teremtő, AZ Igazság, A Vagyok, - és Ő A Megfigyelő is.

És hogy mit figyel meg? Amit ÖnMAGából létrehozott. Amit teremtett. Ami VAN.

Mivel minden Isten, azt figyeli meg, - ami mint kiterjedés, már megfigyelhető, - Hisz mást nem lehet megfigyelni csak azt ami VAN.

VANni (lenni, létezni és élni) csak Istenben és a jelenben lehet. Ezért Isten a VAGYOK. A VANSág OKa.

Mivel a kiterjedés is Isten Maga, így a Megfigyelő és a Megfigyelt mint kiterjedés, kivetülés, nem válik szét. Ez a **SZÍV**, és annak FÉNyé, **AZ ÉLET**, a Krisztus, mint Élő Lélek, Mint **MAG**. Ezáltal, Ő-ÁLTALA, Aki az Élet, érzékelhető a tapasztalás, a megtapasztalás mint Élet folyása. Minden Őbenne és Őáltala; - Ön-magában és Ön-magából létezik, tehát **VAN**, mert **VAGYOK**, - **VAGY-OK**. És mindez igen jó. Ez az Édeni állapot.

*Mindazáltal nekünk EGY Istenünk van, az Atya, Akitől van a mindenség,
mi is **Ő-benne**;
és EGY Urunk, a Jézus Krisztus, Aki által van a mindenség,
mi is **Ő-általa**. (1 Korintus 8:6)*

Isten létrehozta a saját tartó edényét az embert, ami Ön-maga kivetülése, megnyilvánulása, képmása, ábrázata az anyagban. Így a Megfigyelt, (mint megnyilvánulás, mint a Létezés Élete a Krisztus, az Ige, a Szellem, a Világosság), és a Megfigyelő, (mint Ragyogás, Fény, Lélek, Ön-MAGát adó), mint Ön/MAG/ÁT át-adó, adakozó Szeretet – Isten, - ÖnMAGát adta az anyagban.

És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lőn az ember élő lélekké. (1 Mózes 2:7)

Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt. (1 Mózes 1:27)

Tehát a Lélek, mint Isten, és az anyag mint az Isteni világ része, megnyilvánulása nem válik külön, hisz ugyan az, mert Ön**MAG/ÁT** vetíti ki, tükrözi vissza a formát öltött anyagban. Ebben az esetben nincs is kivetülés, szétválás, kivetítődés, „vagyis nincs film a vásznon”,

mert a tudat tiszta, Isten-Tudat/ú, Lélek-Tudat/ú, a fehér vászon egybeolvad a létezés tiszta formájával a fÉNnyel, és így nincs árnyék, ami „beárnyékolhatná” a fÉNy, - csak a tiszta Isteni létezés Tudat/a Van, **A VAGYOK**. Ez az állapot, a VAGYOK testet öltött állapota. Az „Édeni állapot” – Ezért mondja Isten: **VAGYOK AKI VAGYOK**.

Mert Ő, **AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁG TUDATa**,

de Ő, **A MEGELEVENÍTŐ LÉLEK** is,

és Ő, **A MEGNYILVÁNULÁS TESTET ÖLTÉSE** is.

Ezért mondta Jézus: *Én és az Atya egy vagyunk. (János 10:30)*

És monda Isten Mózesnek: VAGYOK AKI VAGYOK. (2 Mózes 3:14)

És monda Isten Mózesnek: LESZEK AKI LESZEK! (2 Mózes 3:14 - Héber fordítás)

Annakokáért amit az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válassza. (Márk 10:9)

... De az Isten szerkeszti egybe a testet,

az alábbvalónak nagyobb tisztességet adván,... (1Korintus 12:24)

Tehát Isten a VAGYOK, és a **VAGYOK a VAGYOK/sÁG**ában, és a **JELLEN/sÉG**ében azzá válik, akivé csak akar. Hisz Ő a **MINDEN**, a Mindenség megnyilvánulása, (**MAG/nyíl/VAN/ül/ÁSa**) a Jelenben, az Örökkévalóságban, az (**ŐR/ŐK/ké/VAGY/OK/s/ÁG**/ban).

MAG/ - mint középpont, mint eredet

NYÍL/ - mint az irányt mutató

VAN/ - mint a mindenséget tartalmazó létezés állapota

ÜL/ - mint várakozó

ÁS/ - mint minden előbbi értelmezés és megértés megforgatása

ŐR/ - mint őrző

ŐK/ - Isten Maga mint a Szellem/Lélek. Hisz maga mondja: olyan lett mi közülünk EGY.

ké/ - a k hang összeolvad az előző szótag k hangzójával, így nincs jelentősége

VAGY/- a Létezés maga, - a Vagy-ok-ság alapja

OK/ - a Létezés Oka

s/ - ami mindent összefog, - a végtelen fele (∞)

ÁG - a Létezés megnyilvánulása mint a fából kinövő ág

A mi múlandó, önmagát megtagadó, átfordító tükör-világunkban, pedig Ő a megnyilvánulása és megjelenítője a múlnak, - a jelennek, - és a jövőnek < mint reménység.

Mi történt a bűnbeeséskor? - VÁLTOZ-ÁS

Meg**VÁLTOZ**ott az ember tudata. Az EGYetlen Lélek-Tudat helyett, létrejött a **kettős-tudat**. A Lélek-Tudat helyébe megkaptuk a jó és gonosz tudását.

Úgy is mondhatjuk, hogy a **Lélek-Tudat** helyébe a **Test-tudat** lépett. **Hogy újra megeléjűk a Lélek-Tudatot, a Test-tudat mélyére kell ÁSni.** Pontosabban, meg kell haljunk a Test-tudatnak, a jó és gonosz tudásának. Ez a második halál. Ezt szimbolizálja Jézus halála a kereszten, amit minden ember át kell éljen, hogy üdvözülhessen. *Ha valaki én utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét minden nap, és kövessen engem.*

(Lukács: 9:23) Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere. (Lukács 6:40)

A kettős tudat - nevezzük ezt a jó és gonosz tudásának, mint az én EGÓm tudata, és a tőlem elkülönült Isten képzete, megbontja az elme szintjén az EGYsÉGet, ami árnyékot vet a szív tisztaságára, a Tiszta fÉNyre. Így, az öntudatra ébredt anyag, nem mint Istenből való fÉNy, a világosságot, az Életet tükrözi, hanem mint az Istenről, az Életet adó Lélekről leváló, különálló tudat, ki akarja vonni magát a Megfigyelő figyelem alól, és önálló életet akar élni. Ez zavart okoz az emberi tudatban, a kettősség zavarát, hisz az öntudatra ébredt anyag, pont azt tagadja meg, Aki miatt ő öntudatra ébredhetett, vagyis a Lelket, Istent, *(Isten pedig Lélek)*. Tehát az öntudatra ébredt anyag, önmagát tagadja meg, mint Istenből valót. Így az EGÓ ÉN, a tudatra ébredt anyag, létrehozza a duális világot, mint jó és gonosz tudásának a kivetülését és megnyilvánulását, mert leválasztja magát Istenről. Ebben a folyamatban csak egyetlen hiba van: az öntudatra ébredt anyag nem látja azt, aki ő maga, (Akiből-Akitől származik), Aki a létezésének az oka. LÉTezés nélkül pedig nincs Élet, - élet nélkül pedig beáll a sorvadás, pusztulás, a halál.

Isten nem teremtett gonoszt, - bár a biblia azt mondja *(Ézsaiás 45:7)-ben Ki a világosságot alkotom és a sötétséget teremtem, ki békességet szerzek és gonoszt teremtek; én vagyok az Úr, Aki mindezt cselekszem.*

1 János 1:5 pedig azt mondja: *És ez az az üzenet, amelyet Tőle hallottunk és hirdetiünk néktek, hogy az Isten világosság és nincsen ő benne semmi sötétség.*

***Ez egy paradoxon, – hisz hogy teremthet valaki sötétséget, ha nincs benne sötétség?
Hogy teremthet valaki sötétséget vagy gonoszt, ha nincs Őbenne sötétség és gonosz?***

Isten nem teremtett gonoszt, hanem az Isten nélküli állapot, a megtagadás, a leválás hozománya a kettős tudat: az **én mint EGÓ**, és a **tőlem különálló Isten**. Az én mint EGÓ, mint Istentől különlévő, elkülönült **valaki**, ez az Isten nélküli állapot. Keresztény körökben ez a bűn. Ennek a **bűn/ős** identitásnak a következménye a folytonos hibás cselekedet. Az emberi EGÓ-én, "az anyag öntudatra ébredésének teremtménye, aki A GONOSZ", ami/aki minden fájdalom okozója, mert önző mivolta nem képes adni, hanem csak elvenni. Ami/Aki által nem látjuk azt, ami **VAN, AKI A LÉLEK**, hisz hogy is láthatnánk, ha a figyelmünk „az ellenkező irányba" a megtagadás a leválás, az önzőség, EGÓság irányába kutat. Vagyis, vakok vagyunk az Isteni tudatra, a **LÉLEK-TUDAT**ra. Nincs figyelem, és így nincs is mit megfigyelni. Így marad a tudatlanul tapogatózás a vak-sötét világban. A fény nélküli árnyék világban.

Utóirat:

Mivel Istenen kívül semmi sincs, az EGÓ öntudatra ébredése Istenbe berántotta a Sötétséget, a Gonoszt, a Halált, - a kettősségek birodalmát és lehetőségét – ami így Isten részévé vált. Bár ez mindig is Isten része volt, de nem mint rossz, hanem, mint a TUDATban meglévő lehetőség, ami az anyagban testet öltve úgy nyilvánul meg mint elmúlás. A halál, az elmúlás, az anyag esendősége miatt kellett Jézus Krisztusnak, az Élő Léleknek önMAGát adnia, hogy ne az anyag, hanem a Lélek győzedelmeskedjen, így legyőzve az anyag múlandóságának lehetőségét.

Malki-Cedek (Igaz Király)

»Cedek (Isten) király« » Melek (Isten) igaz«.

Megesküdött az Örökkévaló s nem bánja meg:

Te pap vagy örökké Malkiczédek módjára. (Zsolt. 110: 4)

*És Malki-Cedek, Solém király **kenyeret**-(testet), és **bort**-(Lelket) vitt ki;*

Ő ugyanis papja volt a fölséges Istennek. (1 Mózes 14:18)

Mert ez a Melkisédek Sálem király,

A felséges Isten papja,

Aki a királyok leveréséből visszatérő Ábra/hám-mal találkozáskor, őt megáldotta,

Akinek tizedet is adott Ábrahám mindenből:

*Aki elsőben is magyarázat szerint **Igazság király,***

*azután pedig Sálem király is, azaz **Békesség király,***

APA nélkül,

ANYA nélkül,

NEMZETSÉG NÉLKÜL VALÓ;

sem NAPJAINAK KEZDETE,

sem ÉLETÉNEK VÉGE NINCS,

de hasonlónak tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké. /Zsidó 7:1-3/

Ábrahám nem Héber (*nem zsidó*), hisz a zsidóság mint nép Jákób fiaiból, a 12 törzsi leszármazottságból jelenik meg. Jákób viaskodása az angyallal új nevet szerez Jákóbnak. Innentől Jákób neve Izrael. Jákob 12 leszármazottja közül a harmadik Lévi, aki majdan a Szent Sátor körüli szolgálatot fogja ellátni, mint választott papság.

Malkiczédek nem Héber (*nem zsidó*), hisz az előbb olvastuk, hogy apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való. Sem NAPJAINAK KEZDETE, sem ÉLETÉNEK VÉGE NINCS, de hasonlónak tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké. (**Zsidó 7:1-3**) Ő Jézus, az Isten felkentje.

Ha az Isten felkentje Malkiczédek, - anya, apa és nemzetség nélkül való, akkor hogy lehet Jézus Zsidó?

Ami a származását megkérdőjelezi még: Jézus mikor az Atyához szólt nagy kínjai közepette, miért nem Héberül szólt, hanem Arámiul? Minden ember kínjai között saját anyanyelvén szól, hisz nincs ereje más nyelven gondolkodni.

Jézus honnan tanulta meg az Arámi nyelvet anyanyelvi szinten annyira, hogy imáiban és szenvedésében ezt a nyelvet részesítette előnyben?

Ha az Isten felkentje Jézus, anya és apa és nemzetség nélkül való, akkor hogy lehet Jézus Zsidó?

Ha tehát a lévítai papság által volna a tökéletesség (mert a nép ez alatt nyerte a törvényt): mi szükség tovább is mondogatni, hogy más pap támadjon a Melkisédek rendje szerint és ne az Áron rendje szerint?

Mert a papság megváltozásával szükségképpen megváltozik a törvény is.

Mert akiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott, amelyből senki sem szolgált az oltár körül;

Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadott, amely nemzetségre nézve semmit sem szólt Mózés a papságról.

És még inkább nyilvánvaló az, ha Melkisédek hasonlatossága szerint áll elő más pap, Aki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett.

Mert ez a bizonyágtétel: Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint.

Mert az előbbi parancsolat eltöröltetik, mivelhogy erőtelen és haszontalan,

Minthogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet; de beáll a jobb reménység, amely által közeledünk az Istenhez.

És amennyiben nem esküvés nélkül való, mert amazok esküvés nélkül lettek papokká, De ez esküvéssel, az által, aki azt mondá néki: Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint:

Annyiban jobb szövetségnek lett kezesévé Jézus.

És amazok jóllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt meg nem maradhattak:

De ennek, minthogy örökké megmarad, változhatatlan a papsága.

Ennekokáért ő mindenképpen idvezítheti is azokat, akik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzék érettök.

Mert ilyen főpap illet vala minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és aki az egeknél magasságosabb lőn,

Akinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról-napra előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot, azután a népéért, mert ezt egyszer megcselekedte, maga-magát megáldozván.

Mert a törvény gyarló embereket rendel főpapokká, de a törvény után való esküvés beszéde örök tökéletes Fiút. (Zsidó 7:11-28)

Ajándék vagy Áldozat

Az Isten Lélek. (János 4:24)

Isten, A Lélek, önMAGát adta a megformált porba, - és ember lett, Ádám. Az ember egy ajándék által jött létre úgy, hogy Isten, A Lélek, saját Lelkét, saját MAGát adta a porba. Tehát az ember egy tároló edény, amiben benne van a Lélek. Itt egy ajándékozási folyamatnak lehetünk tanúi, - a Lélek megajándékozza a megformált port önMAGával. Ez a tökéletes ajándék. (adás-adakozás). Az egész világ ezen adási mechanizmust másolja, mint egy kódot, - az Élet kódját.

Az állatok ürüléke megtrágyázza a földet, ami fűvet, növényeket hoz, és táplálja azokat. A fű, a fa, nem önmagáért van, hanem az állatokért, és a világért, mert oxigént és táplálékot ad. A nap sem önmagáért van, hisz a fénye nem önmagát, hanem az életet táplálja. A tökéletesség világában semmi sincs önmagáért, hanem minden és mindenki csak a másikért van, - hogy a másik javát szolgálja. ***Hisz egy gyümölcsfa mit kezdjen a gyümölcsvel, mi haszna belőle? Tán gazdagabb lesz? Vagy megtömheti a hasát? Vagy a napnak mi haszna abból, hogy süt és melegít?*** Semmi. Hisz ő is a másikért, a világért van önzetlenül. Bár ebben az önzetlenségben, mégis minden önmagát teljesíti ki, és teljesíti be a megnyilvánuló tökéletessége által.

Most nézzük meg mindezt Lélek szinten, Élet szinten.

Mi haszna az Élő Léleknek, ha nem képes megjeleníteni és továbbadni a gyümölcsét, a Tökéletes Életet? A Lélek adni akar, mert ez az Isteni rend természete. Isten világában minden a másikért VAN, és a másikért Létezik úgy, hogy mindent önMAGában nyilvánít ki, és jelenít meg. Így a Lélek, (Isten), minden megnyilvánulás és megjelenés alapja, Alfája és Omegája. Isten, a Lélek önMAGát adja az anyagba, az anyagnak, a másnak, a másinak, Teérted, hogy te létezz. – Ezen adás és áldás által, életet hoz létre, életet terem, mint a Lélek Gyümölcsét. A Lélek gyümölcse az önzetlen adás. Isten nem önmagának terem gyümölcsöt, hanem önmagáért, mert neki az a természete, hogy adjon. ÖnMAGát adja. Ő nem tehet másként. Mindezt nem áldozatból, hanem ajándékként teszi, mert ha adhat, ajándékozhat akkor kiteljesedhet, és Élet születik.

És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lőn az ember élő lélekké. (1 Mózes 2:7)

Most vizsgálódjunk a Szellem mint Igazság, és Lélek mint Élet szintjén

Ugyan ez történik a Szellem (Igazság), és Lélek (Élet) között is. Egy folytonos és folyamatos átadás. Hisz mi haszna a Szellemnek, az Igazságnak, az Atyának önmagában, ha nem tudja önMAGát a VagyOKságát továbbadni, mert önmagában marad. (bár a VAGYOK, soha sincs önmagán kívül – de a **VAGYOK** mégis kiterjeszti önMAGát). Ezért a Szellem-Atya-Igazság ... mindent átad ajándékként a Léleknek – Életnek, mint Megtestesítőnek, Megelevenítőnek,

(kiterjedésnek). Az Ige mindezt alátámasztja: *semmit sem cselekedhet a Fiú önmagától, hanemha látja cselekedni az Atyát*. Tehát, ha a Fiú odaadta Magát ajándékként Istennek, Aki az Atya, az Igazság, a Szellem - akkor az Atya is odaadta magát a Fiúnak, Aki a Lélek, az Élet.

Ha minden ajándék, akkor mire való az áldozat?

Az áldozat a bűn miatt van, ami elvette, és felülírta az önzetlen ajándékot, és az önzetlen adást. A bűnnel teli világban az önzetlen ajándékból áldozat lett.

Mit takar az áldozat?

Az Egó, mint bűnös önző Énünk, nem tud önzetlenül ajándékozni, ezért az ajándékozás helyett áldozatot hoz, - az önmagáról lemondás áldozatát, mely ideig-óráig él/hat. Ezért kellett a főpapoknak évente bemutatni a nagy áldozatot. Mert az EGÓnak fel kellett áldozza magát a Lélek oltárán, meg kell tagadja önmagát. ***És hogy ez az áldozat miért a Lélek, az Élet, a Krisztus áldozatában mutatkozik, tárulkozik fel először mélységében a kereszten? – Mert Ő volt a Lélek, - Az Egyetemes Isteni Lélek***, Aki képes volt az önzetlensége miatt áltál, az önzetlen adást megmutatni, bemutatni. Ez az **ÚT**, - Az önzetlen adás.

Igazából nem áldozatról van szó, hanem önzetlen ajándékról A Krisztustól, mely A Lélekből jön, csak az EGÓnak mindezt, ilyen drasztikusan kellett, lehetett csak bemutatni, - mert az EGÓ nem tud ajándékozni, csak áldozatot hozni.

*Atyám! ha lehetséges, míveljék el tőlem e pohár;
mindazáltal ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint Te. (Máté 26:39)*

Jézus ember volt, akiben Isten Lelke lakott, - így Isten volt. Ő volt a Krisztus. A Máté 26:39 első mondata, Jézus mint ember szavai: *Atyám! ha lehetséges, míveljék el tőlem e pohár*; Jézus mint ember szeretett élni, ezért említést tesz az ő emberi gondolatáról, de a következő pillanatban, mindent a Tökéletes Igazság, A Szellem kezébe tesz: *mindazáltal ne úgy legyen amint én akarom, hanem amint Te*.

Krisztus számára az önzetlen szeretet nem áldozat, hanem ajándék, mert az ajándékot szívből, önzetlenül, szeretetből adja. Ő, A Lélek, A Krisztus, Isten, Az Atya, mindent odaadott és átadott magából nekünk. Már csak az a kérdés, hogy mi, mit kezdünk ezzel az önzetlen adománnyal. **Birtokba vesszük, jogot formálunk rá és uralkodunk, vagy továbbadjuk önzetlenül?**

Felmerülhet egy kérdés: Mi van a ragadozó állatokkal? Ők miért ölnek, ha Isten teremtményei?

A világ kezdetén az állatok nem ölték le egymást. Nem vették el egymás életét.

A föld minden vadainak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, amelyekben élő lélek van, a zöld füveket adom eledelül. (1 Mózes 1:30)

Az élet elvétele és az ölés, - a bűn, a halál következménye. A halál által megjelentek a tetemek, amiket el kell takarítani. Valamint, a ragadozó állatok bemutatják az Egó, az uralkodás, az önzés ragadozó természetet. A ravaszságot, a gyorsaságot, a kegyetlenséget, a könyörtelenséget.

Az Élet az más. Az Élet soha nem öl, és soha sem fog senkit megölni, - mert az Élet, - az MAGa a Létezés.

Rejtőzködő Isten, - avagy: Hol lelhetem meg Istent?

Istent nem lehet megtalálni, és nem lehet megtartani, csak ha képesek vagyunk arra, hogy teljesen elengedjük Őt. Mert Isten Lélek. *(Az Isten lélek: ... (Jn:4.24) A Lélek pedig szabad. Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. (2 Korintus 3:17)*

De miért kell, és mire jó ez az elengedés?

Miért kell Istent elengedjük, ha eddig oly tűzzel, és ha kellett, mindent odaadó, mindent megtagadó, és mindenről lemondó lelkesedéssel kerestük Őt?

Hogy választ kapjunk az előbb feltett látszólag ellentmondást tartalmazó kérdésre, meg kell ismernünk Istennek még egy „nevét, tulajdonságát, VagyOkságát”.

És hogy mi ez a „NÉV”? - ISTEN SZERETET

Mi a tartalma ennek szónak, hogy SZERETET?

Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. (2 Korintus 3:17)

Szeretni csak szabadon és szabadságban lehet, mert a Szeretet, sose fakadhat és épülhet rabságra, sose származik megkötöttségből., - hanem csak mindig önként, önzetlenségből fakadó átadásból, odaadásból. Ezt láthatjuk Ábrahámnál, Mózesnél, Jézusnál, az apostoloknál ..., és mindezt úgy tették, hogy a Törvényt nem hágták át. De hisz a Törvény mégis szabályzások rendszere és sokasága, - megmondja mit tehetünk, és mit nem.

Hogy egyeztethető össze Isten Törvénye a szabadsággal és a szeretettel, ha törvény köt, Isten, A Lélek pedig szabad?

Akkor most Szabadság vagy Törvény?

A Törvény, a megkötöttség elvezet a Szabadsághoz, a Szeretethez.

Ez az ellentmondás hogy teljesezhet be, és hogy válhat igazzá egy ember életében?

Az ember a kettősségek világában él, a jó és a gonosz tudás világában. És rögtön egy ellentmondásba ütköztünk, – a JÓ és a GONOSZ tudásába.

Talán pont ez a lényeg, hogy megismerjük, és megértsük az ellentmondások világát. (Istenben pedig nincs ellentmondás).

Amikor minden ellentmondás feltárulkozik bennünk, és mindennek, minden dolognak megértjük a kettős természetét, (a jó és gonosz természetét), akkor nem marad más bennünk, mint a középút. Ami se nem jó, és se nem gonosz. Hisz Isten MAGa mondja egy Igében: *Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, amint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra. (5 Mózes 5:32)*

Miért fontos az Örökkévalónak, hogy se jobbra, se balra ne térjünk, ha Isten JÓ, és a mi mostani tudásunk egyik része JÓ?

Miért nem ragadhatjuk meg ezt a csak JÓ oldalt, a Jó és Gonosz tudásából, hogy révbe érjünk? Hisz az Ige azt mondja: *Monda pedig néki Jézus: Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten. (Lukács 18:19)*

Azért nem ragadhatjuk meg a csak JÓ Tudását, a Jó és Gonosz tudásából, mert ez a tudás a mi világunkban, a Kettősségek világában, együtt jár, - hisz a fáról mindkét tudást, egyszerre

szakítottuk. Egyetlen gyümölcsben mindkét tudás benne volt, és egyetlen harapással mindkét tudást „lenyeltük”, megkaptuk. Ott van bennünk mindkettő. Hogy tudnánk különválasztani a gyomrunk tartalmát, ha az emésztés során a gyomrunkban összekeveredett a jó és a gonosz tartalom, és mindkettőt egyszerre emésztjük.

Ha valaki gyomorrontást kap, mert rossz ételt eszik, a gyomorban lévő tartalom megbontható-e, hogy csak a rosszat hányja ki, vagy a romlott étellel a jó étel is távozik?

Pont így van ez a tudással is. Nem lehet csak a gonosz tudásától megszabadulni, hisz mindkét tudás bennünk van. Ha szabadulni akarunk mindkettőt ki kell hányjuk. Hisz az Ige is mondja: *Kis kovász az egész tésztát megkeleszti. (Galátzia 5:9)* Hisz elég csak egy morzsányi a gonosz tudásból, és gonosszá válik a bennünk lévő jóság is.

De mi történik akkor, ha mind a gonosz, mind a jó tudásától megszabadulunk? – Megüresedünk, csak egy üres edény leszünk. Nem erről az ürességről beszél az írás mikor ezt írja? - *Hanem önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén; (Filippi 2:7)* Ha valaki üres, mert megüresíti önMAGát, abban nincs semmi se ami jó, és semmi se ami gonosz, hanem csak van, mint egy üres edény. És ha Isten akarja, ezt az edényt betöltheti mint JÓ, mint az EGYetlen EGYetemes JÓsÁG. És ha ez megtörténik, akkor a test, már csak mint edény létezik, akiben az Isten lakozást vett.

Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, amint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra. (5 Mózes 5:32)

Érdekes ez az Ige.

Mit jelent, hogy se jobbra, se balra ne térjünk?

Míg ha a balra térés sejtésünk szerint rosszat jelenthetne is, de miért ne térhetnénk jobbra, a jó felé?

Miért fontos hogy középen maradjunk?

Mi van középen, hogy Isten annyira ragaszkodik hozzá?

Ha a jó és a gonosz tudását elkezdjük egymáshoz közelíteni egy egyenesen, a középpontban a „nulla” van, a megnyugvás, – a se nem jó, se nem gonosz állapot. Ott csend van, békesség. Itt középen a találkozásnál, minden csak **VAN**. Itt minden megtapasztalás se nem jó – se nem gonosz, (rossz) – hanem csak **önMAGáért LÉT**ezik. És ebben a csendes Lélelésben a MAG kikelhet, és szárba szökkenhet felfelé az ég felé. Hisz a MAG mindig felfelé nő, a magasba tör. Ez a **VAN VILÁGA** ahol semmi sem jó, és semmi sem rossz, hanem minden csak önMAGáért, Istenért Létezik a Teremtésben, mint Ádám és Éva a kezdetben, az Édenben.

S hogy ki Isten?

Mind a *Vagyok*, mind a *Van*, mind a *Kettősségek* világának létrehozója, teremője, és fenntartója.

Megnyilvánulás szerint Isten:

- **A VAGYOK:**
A LÉLEK-TUDAT – a VANság Oka, - A LÉTezés ok.
- **AZ ÉDEN:**
A VANság lehetősége, ahol a VAGYOK megnyilvánulhat, kiterjedhet és kiteljesedhet.
- **A FÖLD:**
A kettősségek világa. A VAGYOK, mint a Minden lehetőséget és eshetőséget tartalmazó LÉLEK-TUDAT anyagban való megnyilvánulása.

VANság A VAGY-Okban.

Egy felébredt tudatban, honnan származik a békesség, és a nyugalom?

Minden dolog keletkezésekor ugyanabban az adott pillanatában, már megteremtődik az adott dolog ellentéte is. Az ellentét tartalmazza a megoldás, kioltás lehetőségét, bár rejtve van az emberi tudat előtt. Amíg a kiegyenlítődés az ellentétek között létre nem jön, addig a kialakult dolog, a nagy TUDAT egészéből csak egy részt tartalmaz, legyen az akár jó, vagy akár rossz dolog. Ezért van, hogy a dolgok változnak, váltakoznak. Például, ha történik velünk valami nagyon jó dolog, valószínű nemsokára valami rosszban lesz részünk. De ha mégsem történik semmi rossz, az elménk, a tudatunk, még sem tud tökéletesen megnyugodni, mert félti, hogy amit jóként megkapott, azt elveszítheti. Vagyis, a kiegyenlítődés számlája, ha máshol nem is, a tudatban folyton nyugtalan gondolatokat szül. Így tudatunk a kettősségek világában, a jó és gonosz tudásának világában meg nem nyugodhat.

Sokszor tudatunkat becsapva, hajlamosak vagyunk azt látni, hogy vannak emberek, akik gazdagok, jómódúak, szerencsések, és vannak szegények, elesett sorsúak. Ha nem nézünk a dolgok mélyére, becsapjuk magunkat, hisz minden csak nézőpont kérdése. Egy gazdag is lehet magányos, összetört, és egy szegény is lehet boldog a tökéletes szeretetben, megelégedtségben. Ha képesek vagyunk túllátni a sztereotípiáinkon, megláthatjuk, hogy a fény világában ez a törvényszerűség nem érvényes. A FÉNY, a (Krisztus) világában, a sötét egyszer felszámolódik, és előbb vagy utóbb az is felszámolódik, ami ehhez a sötéthez tapad. Ezért, aki a valódi FÉNYt keresi, abban minden **megoldás** előbb vagy utóbb a FÉNY természete, a FÉNY természetünk miatt megláttatik. Először létre jön a kiegyenlítődés a jó és gonosz világában, megláttatik a **KÖZÉPPONT**, majd a középponton áttörve, **előtör a fény**.

Az előbb, azért használtam a **megoldás** szót, és nem a megszületik fogalmat, mert egyszer már minden megszületett a **VAGYOK**-ból.

Ebből a **VAGYOK**-ból megszületve, átfordulva (kibújva), megszületik (leszületik) a Krisztus a **VAN** világába. Ezért A **KRISZTUS**, A **LÉLEK** született, és nem teremtetett.

A **VAGYOK KRISZTUSKÉNT, Lélekként** megszületett a **VAN** világában, ami/Aki kifejeződik az ANYAGban, majd tovább tükröződik a duális világba.

A dualitás: A FÉNY és ANYAG kettősségének játéka, mint **forma** a FÉNYben és annak árnyéka, mint sötétség. Az előbbi mondat valójában sokkal több annál, mint ami megérthető belőle, hisz a születetben, A Lélekben, valójában minden benne van, az Eredet, (mint eredet-i jó), - valamint a Létrehozott, (mint teremtetett jó), - de a megteremtés, megalkotás, létrehozás pillanatában létrejön az anyag megláthatóságának következtében az anyagnak a vetült, árnyék mivolta, mint jó ellentéte, mint a jó árnyéka, a fény nélküliség is.

Ezen árnyék minden fÉNy mellőz, hisz (Ő) nem más, mint a fÉNy és anyag „játékának” fénynélküli mása. Élettelen, anyagtalan kivetülés, mely a fÉNy és anyag világában a SÖTÉTSÉGET testesíti meg. (Ő a fény és anyag játéka: - **AZ ÁRNYÉK**- mint sötétség)

Az Isten világából létrejött fény nélküiség, (Gonoszság megnyilvánulása), mint egy negatív erő a fény világában a felbomlás, megsemmisülés irányába tart. Minden ami létrejön, a végső nyugalmi állapot, Az EREDET elérésére törekszik. A Minden, (a bármi) megszületése, az összes lehetőséget, sőt még azon is túl, minden eshetőséget, a MINDENSÉGET magában hordozza mint potenciált.

A teremtés pillanatában létrejön a MINDEN, hisz a teremtés A Krisztust, mint Mindenséget tükrözi. A mindenben viszont minden benne van, a jó is és az ellentéte is, a rossz. A teremtés pillanatában viszont még semmi sem jó vagy rossz, hanem csak Létezik, és hordozza a megnyilvánulás lehetőségét. Mindez a Létezés Egysége, a Minden lehetősége az emberbe kerülve anyagivá Önös vágygá, Egós érdekké, - vagy Lelkivé, Krisztusivá, másokat szolgálóvá válhat. Így minden amit nem tölt be a békesség, mert még megoldatlanság, nyugtalanág van benne, addig keresi a megoldást, míg a békétlenség feloldódik.

Ez a feloldódás akkor következhet be, ha minden negatív és minden pozitív energiát ami minket ért, áthelyezünk átadunk Krisztusnak, Istennek, Teremtőnek, A Léleknek, hogy ami teremtetett, létrejött, vagy megnyilvánulhatott (általunk) a Szeretet VAGY-OKságán kívül, megtalálja a Szeretettben a kioltódást, hogy elbékélhessen a Születettben, A Lélekben, Aki a Krisztus, A Létezés, - mint Élet megnyilvánulása.

Az Élet célja

„Ember küzd, és bízva bízz” – „Ember küzdi, ha úgy érzed küzdened kell” – hisz minden a javadat szolgálja. És ha elérsz a küzdelmed végére, meglátod, hogy valóban minden a javadat szolgálta.

Nekünk embereknek mint **Egó "ÉN"**, mindig valamit el kell érni. Mert az Egónak sose elég az, ami/Aki van.

Az az ember aki tökéletes akar lenni, és bizonyítani akarja tökéletességét, azt az embert becsapja az Egója, - és az ilyen ember nem képes meglátni, hogy **A Lélek, Aki benne lakozik, az már tökéletes.**

Csapda a csapdában: - Az Élet célja a cél nélküli Létezés.?

Mily örülségnek hangzik e kijelentés, pedig a célt, és annak elérését, csak és kizárólag az Ego-elme állíthatja elő és élteti, mint elérendőt, mert a cél elérése által többé válhatunk, jobbá lehetünk mint addig voltunk. Viszont, ha a célt az Egó állítja elő, tűzi ki célul, a cél elérésével nem válhat önmagánál nagyobbá, hisz ha elérte a célját, még mindig Egó marad, maximum kicsit büszkébb mint az előtt.

De minél is kéne többé és jobbá válnunk? Talán a Léleknél, (Istennél)?

A Lélek célja, az Élet célja a másikkal, másokban való tökéletes Egybeforrt Létezés, Aki Te MAGod VAGY. Mert Isten azt mondja MAGáról:

„VAGYOK AKI VAGYOK”

„LESZEK AKI LESZEK” héber ford.

A Lélek mint Isten, vagy mint VagyOk Létezése cél nélküli, - hisz hogy lehetne célja Önmaga elérése a VagyOknak, ha EGYszer Ő már VAN. És az Önmaga létezésében már nem lehet cél semmi, hisz Ő már mindent kigondolt, és létrehozott Önmagában, mint kezdet és vég, mint Út és Igazság. Hisz MAGa mondja - Én Vagyok a Kezdet és a Vég.

Tehát Önmaga elérése nem lehet a saját maga célja, mert ez a cél már Őbenne beteljesedett. Ő pedig ÖnMAGát, a Lelket, Ádámban nekünk adta a saját lehelete által, majd a tökéletes Szellemet is nekünk adta Krisztusban. Így mind a Lelket és mind a Szellemet megkaptuk Istentől.

Akkor mi valójában Mit/Kit is keresünk, ha Isten tökéletessége bennünk vett lakozást?

A VagyOk-ság az MAGa a Létező Élet, - A LÉTezés, az Élet Maga. A VagyOk-ság mint Cél, öröktől fogva Önmagába foglaltatik az Élet Létezésébe, tehát nincs cél, csak VagyOk. Amíg a célt kutatjuk, addig csak küzdelem van, - az Egó küzdelme.

A békeességben, a csendben, a megnyugvásban nincsenek célok. Azért van csend, mert már megszűnt az elérendő cél. (Mert már beteljesült). Ezért, aki elér a VagyOk állapotába, és meglátja az Isten valóságát, - ott már csend van. Itt azért lehet csend, mert megszűnik a cél keresése, - (az EGÓ kiég, és elcsendesedik, így a Lélek előtérbe kerül). Mert a Létezés, az Élet, a VagyOk célja, csak egyetlenegy, - hogy az EGÓ, a sötétség halálával, Önmaga a Lélek felragyoghasson benned.

Az Ige azt mondja, hogy olyanoknak kell lennünk mint a gyermekek. Egy gyermek mit sem törődik a célokkal. Mert egy gyermek élete: A cél nélkül való örömteli létezés.

Minket embereket a kitűzött cél, az hogy megtaláljuk Istent, (mint Örökkévalóságot) az tart a legmesszebb a Valódi Istentől, Aki bennünk lakozik, - hisz a célt egy távoli pontban fókuszáljuk, realizáljuk, miközben mibennünk, a szívünk legmélyén VAN, - hisz Isten ÖNMAGÁT lehelte belénk. *És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába ÉLETNEK LEHELLETÉT. Így lőn az ember ÉLŐ LÉLEKKÉ. (1 MÓZES 2:7) Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek A BENNETEK LAKOZÓ SZENT LÉLEKNEK TEMPLOMA, amelyet Istentől nyertetek;...(1. Korintus 6:19) ... ISTENNEK SZERELME KITÖLTETETT A MI SZÍVÜNKBE A SZENT LÉLEK ÁLTAL, KI ADATOTT NÉKÜNK. (Róma 5:5)* Tehát bennünk van. Isten bennünk lakozik a lehelet által.

Tehát a VALÓSÁGban, a Lélek sose kereste ÖNMAGÁT, - hisz bennünk van, - viszont az Egó elrejtette, eltakarta a Lelket, hogy ne láthassuk meg, ne ismerhessük fel. Hogy ne ismerhessük fel legbelső VALÓSÁGunkat a Lelket, a Krisztust. Erre azért volt- és van szükség, hogy az Egó önmagát éltesse. Az Egó becsapva személyiségünket, - (testi kivetülésünket, megnyilvánulásainkat), szakadatlan keresi, és keresteti azt, ami valójában el sem vészett, - Az Istent, a Lelket. A keresésre azért van szükség, hogy a szüntelen, folytonos és folyamatos keresés által, az Egó, a keresés álcája mögé rejtőzve előtérbe helyezze és tartsa önmagát, mint önmaga fontosságát.

Ha nincs cél már bennünk, amit el szeretnénk érni, mint "mennyország" - "mint törvény betartása" ... - akkor visszaértünk öNMAGagunkhoz a Lélekhez, Aki mindig is bennünk volt, és Aki ÖNMAGA a **törvény** is egyben, - mint az **ÉLET rendje**.

„Ember küzd, és bízva bízz” - „Ember küzdj, ha úgy érzed küzdened kell” – hisz minden a javadat szolgálja. És ha elérsz a küzdelmed végére meglátod, hogy valóban minden a javadat szolgálta. Nekünk mint Egó "ÉN" mindig valamit el kell érni. Mert az Egónak sose elég az ami/Aki van.

Az az ember aki tökéletes akar lenni, és bizonyítani akarja tökéletességét, azt az embert az Egója becsapja - és emiatt nem képes meglátni, hogy **a Lélek Aki benne lakozik, az már tökéletes.**

Bálvány a bálványban

Isten Lélek. A Lélek pedig az Élet. A Krisztus Az, Aki képes megváltani a test rabságából a kegyelem által, ha képesek vagyunk elengedni mindent. Tehát magunk mögött kell hagyni a test rabságát. Az érzelmek által irányított test vágyait, a megkötözöttségeinket, (amit mások karmának neveznek). Ezek valójában a mi tanult identitásunk, akinek gondoljuk magunkat. De pont ez az identitás, - az ÉN -, ahogy élünk és amivé váltunk, ez az ÉN tart minket fogva, és ezáltal nem tudunk azzá válni akik valójában vagyunk, - mint Élő Lélek. Ha önként, szabad akaratból a Lelket választjuk, akkor a Lélek megszabadít a test fogságából.

Csak A Lélek, A Krisztus képes megszabadítani.

Isten Lélek. Istennél nincsenek érzelmek, hanem csak tények, ami pont olyan paradoxon, mint ahogy minden más is Istenben. Még a paradoxonon belül is csak tények léteznek és vannak. Isten maga az Élet, de élet csak igazság által van, így Isten maga az Élő/Igazság. Nem érzelmektől fűtve, hanem tényként az Élő/Igazság, - és Istenben, minden Él. Még a por is egyfajta megjelenési formája az Életnek.

Az embernek élete csak akkor van, ha van vére. Isten az „áldozattal” nem önmaga előtt akart bizonyosságot tenni, hanem a világnak. Mikor elindult ez az egész, aminek a kezdetét senki sem tudja, hisz nincs is kezdete, mert minden az örökkévalóságban úszik. Az örökkévalóságon belül Isten nem teremtett Sötétséget vagy Gonoszt, hanem minden létezik a tudatban, amint VAN. De a Lélek és az anyag amikor egyesül, akkor az anyagnak nem volt elég annyi, amennyi önmaga, hanem többet akart.

Ez az **ANYAGI-TUDAT** amiben most az emberiség van, az örökkévalóságból egy „kiszakított” rész, ami tükröződik és kivetül az anyagban, ami már eleve paradoxon. Mindez nem más, mint film a vásznon. Ezen opció által lesz látható az, aki Isten Maga. De ezen opció által több is láthatóvá válik, mégpedig az, aki az Isteni Tudat által (nem Isten), hanem az Isten árnyéka. Ő a Sátán, a Sötétség, a Halál. Az Anyagban látható formát öltött az **Örökkévaló TUDAT, Az Atya, A Szellem, a Lélek, a Krisztus**. De mivel a Tudatban benne van a Lélek megtagadásának lehetősége is, mint választási lehetőség, - ami az „Isten nélküli” állapot, - mint az örök „energia” megtagadása, - így az anyagban az is megtestesülésre juthat/jut. A fehér vásznon mint film, mind a Lélek mint Élet, és mind a Lélek megtagadása mint halál, látható formát öltött. Ez a Földi életünk folyása. Ez a Fény és az Árnyék játéka, a jó és gonosz tudásának világa.

Az ideális édeni állapotban nincs film, mert vászon sincs, hisz minden önmagától és önmagáért van. Amikor testet ölt a Mindenség, a Lélek,- akkor a FÉNY által, - ami Ő MAGA, az anyag is megelevenedik, mert tüzet kap.

Ha viszont az anyag öntudatra ébredése nem elégszik meg a Lélektől kapott tűzzel, hanem saját tüzet **AKAR** létrehozni, ami már nem az eredeti tűz, megszületik az EGÓ. Így ölt testet az eredeti tűz nélküli állapot, mint halál, mint pusztítás az életünkbe.

Tudom hogy paradoxon, hogy van egy időpont, mikor Isten, a Lélek lezár mindent, mikor a Krisztus betölt mindent, – de valójában ez az időpont a Lélek kitöltését, a felébredést jelenti, ami egy pillanatban tölti el az emberiséget. Én láttam ezt a pillanatot. Olyan ez mint egy fényvillanás, mely az egész földet betölti ugyan abban a pillanatban. Valójában abban a pillanatban a Tudati, és a kivetült anyagi idősík egybeolvad. A Teljesség tudatának világa rászakad az anyag világára. A Lélek átöleli az anyag kivetülését. Ebben az ölelésben magába kebelezi az anyagi mivoltját, az anyagi mivoltot, így az ezt követő Lélek kiterjedés, más megjelenési kivetülést kap. Aminek az a lényege, hogy a Tökéletes Élő Tudat, A Lélek, a dualitás világ nélkül rászakad a földre, és abban a pillanatban a dualitás világa, a Tökéletes Élő Tudat jelenlétében megszűnik. Itt a lényeg, hogy a Tökéletes jelenik meg, Aki nem hordozza magában az Isten nélküli állapotot.

És ha már paradoxonokról beszélünk, miért ne lehetne, hogy Isten kivetíti saját magát egy emberbe tökéletesként, aki nem szennyeződött a bűnnel, jobban mondva, soha nem élt Isteni tudat nélkül, mert minden pillanatát Istennel, a Lélekkel - önmagával töltötte. Ez a tökéletes Élő Tudat megmutatja az utat a Tökéletes Élő-Tudatba, önMAGába – mert Ő így gondolja. Isten nem ember, hanem ő a Tudat-Lelke, Aki bármit kigondolhat, és ha már kigondolta, akkor már igaz, bár mily paradoxon is legyen ez. Ő az, Aki számára a paradoxon sem paradoxon. Nekünk el kell fogadni, és fel kell fogni, hogy az Élő-Tudat-Lélek számára nincs paradoxon. Számunkra a paradoxon csak azért létezik, mert a dualitás világában vagyunk. Isten túlmutat a paradoxonokon, ami a mi fejünkben viszont benne van. Mégis Isten, a mi világunkban a paradoxonok által tárható fel és érthető meg, de Isten valójában nem paradoxon, hanem a VAGYOK. Mert nem csak egyszeres tükrözés van, hanem többszörös, és a paradoxon ha tükröződik, előbb vagy utóbb önmagába fordul.

Isten, a Lélek nem önmagának mutat be áldozatot, hanem a világnak, és a világnak áldozza fel önMAGát, hogy felszabadítsa a világot a dualitás paradoxonja alól.

Isten mint Lélek, soha nem tud meghalni. A Léleknek viszont meg kellett mutassa az EGŐs világnak, hogy Isten mint Szeretet, önMAGában is létezik, és soha meg nem hal, még ha megölik akkor sem. Mert az Élő Életet nem lehet megölni, - mert önMAGából, önMAGától, önMAGáért létezik, aki egyben a másik is, aki Ő általa Él, akivel Egy.

Az Isten **MAGa** az **Élő Lélek**. Azért kellett megszülessen az anyagban mint Krisztus Jézus, hogy megmutassa azt, hogy Ő a Krisztus a Lélek, Aki az anyagban ölt testet és ember lesz. Megmutassa azt, hogy Isten Lélek, és ott lakik mindenki. A TUDAT, az EGYETEMES TUDAT a leg esendőbbben, az anyagban öltött testet, mint ÉLŐ LÉLEK. Az anyagban kellett látható formát kapjon, - hogy megértsük azt, hogy mi kik vagyunk. A Léleknek ebben a leg esendőbb formában kellett, hogy bizonyosságot tegyen ÖnMAGáról az Életről, és megmutassa az utat az Örök-Életbe. Az utat, ami az ÉN EGŐ feláldozása esetén teljesülhet, mert a TUDAT a Tudatban, nem tudta feláldozni önmagát. – hanem csak az anyagban tud „meghalni”. Viszont ebben a feláldozásban a TUDAT, mint Tökéletes, a Lélek által Él tovább. Azért van, hogy se balra, se jobbra ne térjünk el az Ő útjáról, mert se a Tudat felé, se a az Élet felé nem szabad elmozdulnunk, hanem középen kell menni, ahol a Tudat és a Lélek EGYben van. Ezért

mondja Isten magáról, hogy Ő EGY. Nem Tudat, és nem Lélek, hanem a kettő együtt, - Élő/Tudat, Lélek-Tudat. Isten megmutatta a világnak az Ő szeretetét - odaadta önMAGát Krisztusban.

Az Egó képes a Tudatot leutánozni, és úgy tetszelegni mint az Eredet, mert az Egó mindent leutánoz, de az attól még nem válik Eredetté, csak mindenben utánzóvá. *Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. (2 Korintus 11:14)* – Isten nem önmagának mutatott be áldozatot, hanem a világnak, hogy elhiggye a világ, hogy Ő létezik. És hogy megmutassa az utat ŐMAGához.

Ezért van az az Ige: *Isten megszületett testben, megigazított Lélekben*, ami valójában azt jelenti, hogy megszületett egy esendő testben, mint ember, és ebben az emberi testben igaznak bizonyult mint Lélek, *...látták az angyalok*, látták azok, akik tiszta és tökéletes tudatúak és szívűek, azok akik Lelkiek, *és felvitetett dicsőségben*. Valójában most is csak azok ismerhetik fel és láthatják a Lelket, Krisztust, Istent, akik tiszta szívűek. Csak azok láthatják a Lelket, akik Lélekben szegények, mert csak EGYetlen Lélek, A Lélek lakozik bennük. Nincs bennük az EGÓ, mint a lelket leutánzó.

A kettősség tudatát legyőzve, meglátatott a **Vagyok Aki Vagyok**. „Mert isten Egy” amiről bizonysgot tett Isten Jézusban.

A tévelygés útja mindenki előtt nyitva áll, mert a kettősség tudata, az EGÓ ÉNnel összekapcsolódva, képes mindent létrehozni és valóságossá tenni. Még a csendet, az önmegtagadást is lemásolja, csak hogy ne lássuk meg azt, amit látni kell. A kettősségek világában, a jó és gonosz tudás világban, az EGÓ mint világi bölcsesség ismerője, önmagát tartja fogva szüntelen. Csak Krisztusban, mint a Lélek ajándékában tud a Tudat és a Lélek EGYesülni.

Egyszer minden vissza fog olvadni Istenbe a Lélek-Tudatba, de nem mindegy hogy Istenben tudatként vagyunk, vagy Élőként, - mert az ÖRÖK TUDATBAN minden benne van, még a halál tudata is, a nemlét tudata is, a létezés nemlétezésének tudata is, mert a Tudat mindent tud.

De az Élet, - az a megelevenedett Tudat, A LÉLEK, Aki már tudja, hogy van haláltudat, de már soha többet nem akar arra menni. Nem mindegy, hogy Istenben tudatként, vagy Lélekként, Élő Életként fogunk Lenni.

Ki bocsáthatja meg a bűnöket?

*De ti nem vagytok testben, hanem Lélekben,
ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. - (Az Isten /pedig/ Lélek (János 4:24))
Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. (Róma 8:9)
De ha ANNAK A LELKE LAKIK BENNETEK, Aki feltámasztotta Jézust a halálból,
UGYANAZ, Aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból,
megeleveníti a ti halandó testeiteket is,
az Ő, TIBENNETEK LAKOZÓ LELKE által. (Róma 8:11)*

Mindenki tudja, hogy a bűnöket, csak Isten bocsájthatja meg.

Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten? (Márk 2:7)

... Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid. (Márk 2:5) ezek Jézus szavai

Ebből következik, hogy Krisztus Jézus Isten volt.

Mi dolog, hogy ez ilyen káromlásokat szól?... (Márk 2:7) – mondták Jézusra

Jézus pedig e szavakkal tanít imádkozni:

És bocsásd meg a mi vétkeinket, (Isten)

miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek;

Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten?(Márk 2:7)

Ki vagyok én, hogy megbocsájthatok annak aki ellenem vétkezik? – hisz a bűnöket nem csak Isten bocsájthatja meg?

És bocsásd meg a mi vétkeinket,

miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek;

Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, (amivel ellenetek vétkeztek)

megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. (Istenetek. Az Isten /pedig/ Lélek)

Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, (amivel ellenetek vétkeztek) a ti mennyei Atyátok (Aki az Isten, Aki a Lélek) sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. (amivel ti vétkeztetek ellene, - a Lélek ellen) (Máté 6:12,14,15)

És mikor imádkozva megállotok,

bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; (Márk 11:25) Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten? (Márk 2:7) Az Isten /pedig/ Lélek. De ti nem vagytok testben, hanem Lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. (Róma 8:9)

Elszenvedvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten? (Márk 2:7)

ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképpen a Krisztus (Az Élő Lélek) is megbocsátott néktek, akképpen ti is; (Kolosse 3:13)

Bocsássatok meg teljes Lélekből, „mert nem a magatokéi vagytok, hanem a mi testünk a bennünk lakozó Szent Léleké, melyet Istentől, az Atyától nyertünk. – így ha mi szívből és Lélekből képesek vagyunk megbocsájtani, akkor valójában nem mi, hanem a bennünk lakozó Lélek az Aki megbocsájt, Aki az Isten, mert Isten Lélek.

Őrizzétek meg magatokat:

ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt;

és ha megtér, bocsáss meg neki.

És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer te hozzád tér, mondván: Megbántam;

megbocsáss neki. (Lukács 17:3,4)

Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket, ... (Lukács 5:24)

Bocsássatok meg egymásnak... ha mi is megbocsájthatjuk az ellenünk vétkezőnek, akkor mi kik vagyunk? – ha az Ige szerint a bűnöket csak Isten bocsájthatja meg.

Nem kellett volna-e néked is könyörölnöd a te szolgatársadon,

amiképpen én is könyörültem te rajtad?

És megharagudván az ő ura,

átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik.

Ekképpen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek,

ha szívetekből meg nem bocsátjátok, kiki az ő atyjafiának, az ő vétkeiket.

(Máté 18: 33,34,35)

Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. (Márk 11:26)

Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket,

a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. (Máté 6:15)

Miért nem találjuk Istent? Miért nem találjuk Sátánt?

A János 4:24 Igéje alapján: *Az Isten Lélek: ...* EGY láthatatlan **VAGYOK, AKI VAGYOK**.
Isten ha megtestesül, lesz belőle Fiú, - Ő lett Krisztus Jézus, amit Ige is alátámaszt:

*És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka:
Isten megjelent testben, ...(1 Timóteus 3:16)*

Ki volt Jézus valójában?

Szellem / Tudat – Hideg igazság – Kék a Kárpiton

Lélek / Szív – Meleg élet – Piros a Kárpiton

Test / Maga a forma - anyag – semleges közeg, egyfajta megjelenési forma

Jézus a Testet öltött Isten, - A Krisztus. A Fiú, Krisztus Jézus, A Lélek–Szellem, - pontosabban, A Lélek-Tudat az anyagban. A test csak egy megjelenési forma, amiben meg tud jelenni, testet tud ölteni Az Egyetemes Tudat A Lélek által.

Mikor az ember bűnbe esett, a Lélek és a Tudat ketté vált, megbomlott a testben, **a Lélek-Tudat helyébe Test-Tudat lépett** - de az anyag, mint maga a forma nem pusztulhatott el, mert a Lélek Örökkévaló, és s forma pedig az anyag által a Lélekben van. Hisz mindent a Lélek jelenít meg.

Mikor a hideg Igazság és a meleg Élet, mint Lélek-Tudat, - mint kiegyensúlyozott EGYsÉG nem töltheti be az Örökkévalóság Léteinek megnyilvánulását a formában, akkor az Örökkévalóságból kiesve, megszületik a **Test-Tudat-osság** amiben a Hideg-Törvény-Igazság, és a Meleg-Élet-Lélek egy új zavaros elegye jön létre.

Mikor a hideget és a meleget egy edénybe (testbe) összeöntjük, létrejön a langyos, a Langymeleg.

*Így mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hev, kivetlek téged az én számból.
(Jelenések 3:16)*

A langymeleget sem az Atya, (az Isten, az Eredet Tudat, az Ige, a Ragyogás, az Igazság, a Szellem) - sem a Fiú, (Lélek, Élet, Krisztus, Testet-öltött Ige) nem tűri, kiveti magából.

Ez a kivetett állapot a formában megjelenve mint test-tudat, mint EGÓ-ÉN nyilvánul meg.
Ez az EGÓ-ÉN mint test-tudatosság, a jó és gonosz tudás világában, mint ide-oda hajlás nyilvánul meg.

Ki az Atya valójában?

Krisztus Jézus, az Élő Lélek.

Jézusban a Lélek és a Szellem tökéletes EGYsÉGBen volt.

A Szellem, „a Tudat megjelenési formája”, - így Krisztus Jézus, MAGa volt a Lélek-Tudat tökéletes EGYsÉGe a formában, - egy közvetítő közegben, egy megnyilvánulási formában.

Miért mondta Krisztus Jézus, János 14:28-ban azt, hogy *az én Atyám nagyobb nálamnál?* - ha az Ige kijelenti János 10:30 -nál, *Én és az Atya egy vagyunk.*

Az Atya és Jézus EGYsÉGét más Ige is alátámassza, pl: János 17:11 *hogyan legyenek, mint mi!* Vagy János 10:38 *az Atya én bennem van, és én Őbenne vagyok.* De van Ige ami állítja, hogy *az én Atyám nagyobb nálamnál.*

Hogy lehetséges az, hogy valaki nagyobb a másiknál, miközben EGY vele, vagy miközben benne van?

A Krisztus A Lélek, Aki a Fiú. Az Atya Fia. A Fiúban, A Krisztusban, A Lélekben, jelenik meg a Lélek-Tudat, amit Ige is igazol: *az Atya én bennem van, és én Őbenne vagyok. (János 10:38)*

De akkor miért nagyobb az Atya?

A Krisztus Az Élet, A Lélek, Aki a Fiú. Ő, a Fiú A Krisztus tudja, hogy TUDAT nélkül nem tud testet öltetni, ezért a TUDATOT, A SZELLEMET **ATYÁNAK** hívja. A Fiú az Atyát Önmagánál nagyobbabbnak tartja, ami a Lélek tiszteletének kifejeződése,- mert a Lélek csak Tudatban tud kifejeződni. S mivel a LÉLEK tudja, hogy a TUDAT nélkül láthatatlan, ezért a SZELLEMET, a TUDATOT magasabbra emeli Önmagánál. – Ezért Ő az ATYA, Akitől van a mindenség.

Mindazáltal nekünk egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség, mi is ő benne; és egy Urunk, a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is ő általa. (1 Kor. 8:6)

Az Atya viszont nem tud megnyilatkozni, mert a Lélek, a Krisztus, Az Élet eleveníti meg az Eredet-Tudatot, az Igazság minden aspektusát.

Az EGÓ-ÉN halálával, mint test-tudat halálával, megelevenedik a **Lélek-Tudat**, - vagyis az Élő-Lélek az emberben megeleveníti az **Eredet-Tudatot**, az Igét, az Igazságot, a Ragyogást – és lőn világosság. Így létrejön az **EGYsÉG**, A **LÉLEK-TUDAT**.

Ki a Sátán?

Egy fényes csillag, - a Hajnal Fia. *Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia!?* (*Ézsaiás 14:12*)

Jézus pedig a Hajnali Csillag. *Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag. (Jel. 22:16)*

A Hajnali Csillag fiát úgy hívják, hogy a Hajnal fia, aki szintúgy csillag, mint akitől származik. A Sátán az Isten megtestesülésének, testet öltésének az árnyéka, az anyagi, jó és gonosz tudás világában. Csak ebben a kettősségek világában van létjogosultsága a Sötétségnek, a Gonosznak, a Sátánnak. A **VAN**, és a **VAGYOK** világában a Ragyogásban és a Fény világában a sötétség nem értelmezhető.

Ki az Atya?

Az Atya, - A Lélek, Az Élet, **LÉLEK-TUDATI** megnyilvánulása, mely képes anyagként alakot öltetni, megtestesülni a **VAN** világában, majd tükröződni a **KETTŐSSÉG VILÁGÁBAN**, a jó és a gonosz tudásának világában. A Tudat viszont az anyagban, (az anyag által) árnyékot vet, vethet, ha a fény nem a „feje” tetejét világítja meg.

Az Atya, = az Isten, = az Eredet-Tudat, = az Igazság, = az Ige, = a Ragyogás, = a Szellem. Az Atya a formában érzékeli a szívet és a Lelket, mert az Atyában benne van a szív és a Lélek, miközben kívül is van, mert megjelenik a kivetülés által, mint Élet.

Az Atya viszont benne van a Lélekben és a szívben, de a Lélek, csak az Atya által, a Tudat által tud testet öltetni. Így közöttük, egy sohasem, de szüntelen „alárendeltségi” kapocs van.

Pontosabban, mindenki jobban tiszteli a másikat, (Aki a Te), hisz csak általa és benne Létezhet a „másik”, Aki az ÉN.

Jézusban, a testben, az Atya mint Ige, mint Eredet-Tudat, megelevenedett, és lett Élő Lélek. Ő A Krisztus. És így, Jézus lett, Az Élő, Testet Öltött Ige. – Mert Jézusban a földi élete során a Lélek és a Tudat soha nem vált szét az EGÓ miatt, - mert Jézus meghalt az Egónak, (mert föladta minden emberi elképzelését). Így Ő MAGa lett a **Lélek-Tudat**, mint Megelevenedett, A Testet Öltött Ige. „*És az Ige esté lett*”

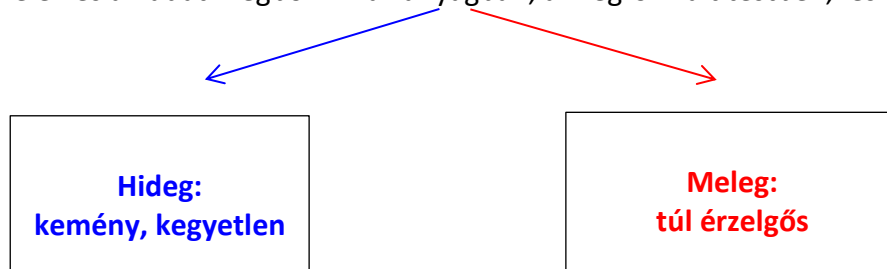
Ha mi meghalunk az Egó Énünknek, akkor meghalunk a test-tudatnak. Ezután az Ige képes megelevenedni bennünk, mert Élő Lélek-Tudattá válunk. Ha ez megtörténik, az Ige fog Élni bennünk.

Ki Isten?

Isten az Örökkévalóság	
Az Atya = az Isten, az Eredet-Tudat, az Igazság, az Ige, a Ragyogás, a Szellem, a hideg Törvény. Az Atya érzélem mentes.	A Fiú = A Krisztus, a Lélek, az Élet, a tűz. Aki Életet adhat.
A kettő tökéletes EGYsÉGe a LÉLEK-TUDAT, MAGa ISTEN, Aki képes formát öltetni. A VAGYOKság e kettő rész, a hideg és a meleg tökéletes egybeolvadása, A Lélek-Tudat.	

De akkor ki a Sátán?

Ha a Lélek és a Tudat megbomlik az anyagban, a megformált testben, lesz belőle:

Bármelyik nyilvánuljon meg a kettőből a testben, mindkettő az anyag világához tartozik, mert a LÉLEK-TUDAT **megbomlott**. Amit Ige is igazol:

Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, amint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra. (5 Mózes 5:32)

- Az Ó-szöveg: A TUDAT **LÉLEK** nélküli félreértelmezése, ami bemutatja az Isten érzéketlen oldalát, ahol a Törvény kegyetlenül lesújt.
- Az Új-szöveg: A **LÉLEK TUDAT (EGYETEMES IGAZSÁG)** nélküli félreértelmezése bemutatja az Isten túl érzélgős mivoltát.

Mindkét állapot Isten szemében langymeleg, (bár a baloldal, a Törvény oldala nem tűnhet annak, de mégis az) mert kiestek a Lélek hatalmából, és ahol nincs jelen a Lélek, ott csak tévelygés lehet.

A VAGYOKság, a kettő rész, a hideg és a meleg tökéletes egybeolvadása, A **LÉLEK-TUDAT**. Ha az ember megüresedik a Test-Tudatából, (az Egó tudatból), akkor feltárulkozik a **TUDAT** ereje, ami/Aki az erejét és a hatalmát, a **LÉLEKTŐL** kapja.

Miért nincs Jézusnak isteni anyja, hanem csak Atyja?

Isten, miért férfiként jelent meg és nem nőként?

Jézus Krisztus MAGa a Lélek-Tudat, az Élő-Tudat, mint Lélek -Szellem.

Mivel Élő, ezért Lelki, anyai, mert az anyja, a nő képviseli a Lelket, Aki a szívben van. Ez a rész az emberben a női mivolt – a szív.

De miért nem nőként jelent meg az Isten testet öltése, hanem férfiként, Jézusban?

Mert a Lélek az Élet, tiszteli az Atyát a Szellemet, és a szívben feltárja Őt (az Atyát), amit Ige is igazol: Jézus azt mondja János 10:30 -nál, *Én és az Atya egy vagyunk!*

Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni. (Máté 11:27)

Ki volt Jézus anyja?

Jézus anyja isteni, vagy emberi?

Jézus anyja nem emberi, hanem isteni, mert a Lélek Aki Máriában volt, Istentől, Az Atyától való. Hisz minden ember, aki megszületik erre a földre, Istentől kapott Lélek által él. Jézus anyja MAGa A Lélek.

Mária, Jézus testbéli anyja volt. Nő mint Lelki, és szeplőtelen szűz.

Máriát a Szent Szellem, a Tökéletes Igazság tölti be, - A Tökéletes Tudat, Az Atya.

És hogy miért a Szellem tölti be Máriát és nem Lélek?

- mert az Ó-szövetség ideje alatt a Lélek még nem tudatosult, nem tárulkozott fel az emberek szívében.

Mikor pedig ezeket magában elgondolta: ímé az Úrnak anyyala álomban megjelenék néki, mondván: József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert ami benne fogantatott, a Szent Lélektől/Szellemtől van az. (Máté 1:20)

(A görög szövegek nem tesznek különbséget Lélek és Szellem szó között, viszont a középkorban végbement boszorkányüldözések következtében, a bibliafordítók igyekeztek a szellem szót elkerülni, hisz a boszorkányokat állítólag szellem (gonosz szellem) szállta meg. A biblia ennek következtében mellőzi a szellem szó használatát. Gondoljunk csak bele – a mai világunkban rengeteg szellemi ember tevékenykedik, tudósok, kutatók, filozófusok, - és azért mert ezek az emberek szellemi beállítottságúak, nem gondolnánk, hogy gonosz szellem szállta meg őket. A valóságban, a szellem szó használatával semmi probléma nincs, ha a Szellem szót, mint mindent átható és betöltő Igazság, vagy mint Tökéletes Tudatot használjuk.)

Ha az Atya mint Tökéletes Szellem, mint Tökéletes Tudat betölt, „rászáll” egy nőre, ami benne fogan tökéletes lesz. És Ami/Aki megszületik, Tökéletes lesz.

Az anyja ha szül, ÖN-MAG-ából szül, és így ÖN-MAG-ÁT adja tovább, a LELKET, Aki benne van. Ezért a születendő gyermekben benne van a Lélek, a női mivolt. Jézusban benne van az anyai mivolt mint Élet, hisz az anyjából, az Életből született. És mivel a gyermek öröklí a szülei „adottságait, genetikáját” így Jézus az anyjától megöröklí az Életet a Lelket, az apjától, az Atyától pedig megöröklí a Tökéletes Tudatot, ami megkeresztelkedésekor tökéletességre jut. Jézusban ekkor mindez felébredt Tudattá válik.

Kik álltak legközelebb Krisztus Jézushoz, és mit akart velük és általuk a Tökéletes Tudat kinyilvánítani?

- Jézus anyja Mária – (mára jelentése: keserű)
- Mária Magdaléna - (mára jelentése: keserű)
 - Magda - (Magda jelentése: torony, bástya)
 - Léna - (Léna jelentése: ragyogó, fényes)

Magdaléna jelentése: ragyogó fényes torony – ez a Lélek, amihez (márán át), a keserűségen keresztül jutunk el. (Mária volt Jézus anyja is).

Ezért volt a Jézushoz legközelebb álló szeretett női tanítvány Mária Magdaléna. És Mária Magdaléna volt az első, aki megláthatta Jézust a feltámadás után. Magdalénából az írás szerint 7 ördög űzetett ki. Milyen érdekes, hogy nem férfinak, hanem egy nőnek jelenik meg először Jézus. Ha ez a nő az Isten számára egy Ragyogó Fényes Torony, talán érthetővé válik minden.

És hogy miért nem ismerte meg Mária Magdaléna először Jézust? Mert akkor még sok volt a szívében a keserűség – hisz Mária is volt egyben. „Mára” mint keserű-ség.

Jézus a kereszten

A keresztről leszól Jézus az anyjának, Máriának és Jánosnak:

Jézus azért, mikor látja vala, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, akit szeret vala, monda az ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad!

Azután monda a tanítványnak: Ímhol a te anyád! (János 19:26,27)

Jézus ebben a kijelentésében nyilvánvalóvá teszi, - mikor a világot, az EGÓ-tudatot elhagyjuk a feladás, a keserűség (mára) által, mert megundorodunk tőle, akkor meglátjuk az Atya, a Szellem, a Tökéletes-Tudat kegyelmét a Fiút, Aki a Krisztus. Meglátjuk Jánost, aki a keserűség fia, mint Jézus, ki Máriától, márától született.

(Mária jelentése: keserű, - János jel: az Atya megkegyelmezett)

Aki a belátáson át, ami keserűséggel járhat, eljut az Újjászületéshez az Üdvösségbe, az bekerül a LÉLEK-TUDAT valóságába.

Lélek-Tudat, Újjászületés, Üdvösség = Csend, Békesség, Szabadság, Sábát-ság, A Szombat, Nyugalom, Élet, Létezés az Örökkévalóságban.

Ki a Szent Lélek? - Ki a Krisztus? - Ki az Isten? - Ki az Atya? - Ki a Fiú?

**Én az Atyában, és az Atya én bennem -
Dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged;**

- Ki a Fiú akiről beszél az írás, Aki megdicsőítette az Atyát?
- Maga Jézus lenne a Fiú, mint Mária fia, (mint testi) - vagy valaki másra kell gondolnunk, az Atyának a Fia fogalom kapcsán?
- Ki az Atya, hogy valaki képes „megdicsőíteni” Őt? - Pontosítva a megdicsőít fogalmat:
- **Ki az aki képes maradéktalanul bizonyosságot tenni az Atyáról?**

*Az Istent (Az Atyát) soha senki nem látta;
az Egyszülött Fiú,
Aki az Atya kebelében van,
az jelentette ki Őt. (János 1:18)*

Az Atya, az Isten kebelében nem lehet test, testi ember, mint Jézus, hanem valaki másnak kell a kebelben lenni.

*... Valakik pedig befogadják Őt, (a Fiút, a Lelket)
hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek. (az Isten /pedig/ Lélek)
Azoknak, akik az Ő nevében hisznek.
Aki nem vérből,
sem a testnek akaratából,
sem a férfiúnak indulatjából,
hanem Istentől (A Lélektől) születtek. (János 1:12,13)*

„Istentől születtek” Az Isten /pedig/ Lélek. (János 4:24) Ha az Isten Lélek, akkor az Isten fiai **„Lélektől születtek”**.

Ki a Fiú?

A Fiú, **A Lélek** – Aki testet öltött, - **A Lélek** Aki testet kapott. A Fiú, **a testet öltött Lélek**. A testet öltött Isten. **A KRISZTUS**.

Ha mi Isten fiaivá válunk, akkor a Lélektől születünk, Istentől. Isten pedig Lélek. – *„Ha valaki BEFOGADÁK ŐT,... (János 1:12) ”Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek A BENNETEK LAKOZÓ SZENT LÉLEKNEK TEMPLOMA, amelyet Istentől nyertetek;...(1. Korintus 6:19) ... ISTENNEK SZERELME KITÖLTETETT A MI SZÍVÜNKBE A SZENT LÉLEK ÁLTAL, KI ADATOTT NÉKÜNK. (Róma 5:5)*

Mikor még semmi sem volt születtem ... (Péld .8)

Istentől az Isten Lelke született, Aki a Krisztus. *Aki az Atya kebelében van*, Ő az **EGYszülött Fiú**, Aki a Lélek, - *az jelentette ki Őt, Az Atyát*. - **A VAGYOKot. /János 1:18/**

János 17

1
Ezeket beszélte Jézus;
és felemelé szemeit az égre, és monda:
Atyám, eljött az óra;
dicsőítsd meg a te Fiadat,
hogy a te Fiad is dicsőítsen téged;

2
Amiként Te hatalmat adtál Néki
minden testen,
hogy örök életet adjon mindennek.
Amit Neki adtál.

3
Az pedig az örök élet,
hogy megismerjenek Téged,
az egyedül igaz Istent,
és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.

4
Én dicsőítettelek
téged
e földön:
Elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál,
hogy végezzem azt.

5
És most te
dicsőíts meg engem
Atyám, te magadnál
azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam te nálad
a világ létele előtt.

6
Megjelentettem a te nevedet az embereknek,
akiket e világból nékem adtál:
tiéid valának,
és nékem adtad azokat,
és a te beszédedet megtartották.

7
Most tudták meg,
hogy mindaz te tőled van,

1
Ezeket beszélte Jézus; **A** testet öltött Ige, a testet öltött Lélek,
és felemelé szemeit az égre, és monda:
Atyám, **Mindent Tudó Tudat**, eljött az óra;
dicsőítsd meg a te Fiadat, a Lelket, A Krisztust a testben,
hogy a te Fiad, a Lélek, a Krisztus is dicsőítsen téged;

2
Amiként te, A Mindenek Tudata, A Ragyogás, hatalmat adtál
néki, a Léleknek, a Világosságnak, a Krisztusnak minden testen,
hogy örök életet adjon mindennek.
Amit neki, a Léleknek, az Életnek, a Krisztusnak adtál.

3
Az pedig az örök élet,
hogy megismerjenek téged, A Mindent Tudó Örök Tudatot,
az egyedül igaz Istent, Lelket, - (mert az Isten Lélek).
és akit elküldtél, a Jézus Krisztust, a testet öltött Lelket, a Kr.-st.

4
Én A testet öltött Lélek, mint Élet dicsőítettelek, maradéktalanul
bizonyosságot teszek Rólad Örökkévaló Ragyogás, Mindenség
Tudata
e Földön: e kettősségek világába, a jó és gonosz tudás világába.
Elvégeztem a munkát, amelyet reám, A Lélekre bízál,
hogy végezzem azt.

5
És most Te, Örökkévaló Létezés Tudata, A Ragyogás, a Szellem)
dicsőíts meg engem, a Lelket, az Életet, a Világosságot
Atyám, **Örökkévaló Tudat, Te magadnál,**
azzal a dicsőséggel, bizonyossággal, amellyel bírtam te nálad,
a világ, **az anyagi világ, a kettős tudatú világ létele előtt.**

6
Megjelentettem a Te nevedet az embereknek, akiket e világból
nekem, a Léleknek adtál:
tiéid valának, **ők Szellemiek, Örökkévaló Tudatúak,**
és nékem, az Élő Léleknek adtad azokat,
és a te beszédedet, a Szellemi beszéded megtartották.

7
Most tudták meg,
hogy mindaz, az Örök Élet, Tetőled van, Az Öröké való
Tudatban,
amit Nekem, az Élő Léleknek adtál.

amit nékem adtál:

8

Mert ama beszédeket,
amelyeket nékem adtál,
ő nekik adtam; és ők befogadták,
és igazán megismerték,
hogymint én
tőled jöttem ki,

és elhitték, hogy te
küldtél engem.

9

Én ezekért könyörgök:
nem a világért könyörgök, hanem azokért,
akiket nékem adtál,
mert a tiéid.

10

És az enyémek
mind a tiéid,
és a tiéid
az enyémek:
és megdicsőítettem ő bennük.

11

És nem vagyok többé e világon,
de ők a világon vannak,
én pedig te hozzád megyek.
Szent Atyám,
tartsd meg őket a te nevedben,
akiket nékem adtál,
hogymint EGYek legyenek,
mint mi!

12

Mikor velük valék a világon,
én
megtartám őket a te nevedben;
akiket nékem adtál, megőrizém,
és senki el nem vett közülük,
csak a veszedelemnek fia,
hogymint az írás beteljesüljön.

13

Most pedig te hozzád megyek;
és ezeket beszélem a világon,

8

Mert ama beszédeket, **Mert az Élő szót,**
amelyeket nékem, **az Élő Léleknek** adtál,
ő nekik adtam; és ők befogadták,
és igazán megismerték,
hogymint Én, **Az Örökkévaló Lélek**, mint Élet, mint Világosság,
Tőled, **az Örökkévaló Létező Egyetemes Tudatból, Ragyogásból,**
Szellemből, az Atyától jöttem ki,
és elhitték, hogy Te, **Az Isten, Az Atya, A Ragyogás**
küldtél engem, **A Lelket, Az Életet, Az Élő Igét.**

9

Én ezekért, **a Szellemiekért** könyörgök:
nem a világért könyörgök,
hanem azokért, akiket nékem, **A Léleknek** adtál,
mert tiéid, mert ők Szellemiek.

10

És az enyémek, és akik az **Élő Léleké**,
mind a tiéid, **azok mind az Örökkévaló Tudaté, a Létezésé,**
és a tiéid, és akik az **Örökkévaló Tudaté, Örök Lété,**
az enyémek, **azok az Élő Léleké, A Krisztusé,**
és megdicsőítettem ő bennük, és **bizonyosság** vagyok őbennük.

11

És **nem** vagyok többé testben e Földi, kettősség világában,
de ők a kettősség világában vannak,
én pedig te hozzád, **az Örök Tudatba, Örök Ragyogásba** megyek
Szent Atyám, **Elkülönült Ragyogás, Tökéletes Tiszta Tudat**
tartsd meg őket a te, Az Örök, Tiszt, Igaz, Jó Tudatban,
nevedbe, akiket nékem, **az Élő Léleknek** adtál,
hogymint EGYek legyenek,
mint mi! **mint Élő/Igazság, Lélek-Tudat, Lélek/Szellem,**

12

Mikor velük voltam a világon, **a kettősség tudásának világában,**
én, **a Lélek, az Élet, a Krisztus,**
megtartottam őket a te, az Élő/Tudat nevében;
akiket nékem, **az Élő Léleknek** adtál, megőrizém,
és senki el nem vett közülük,
csak a veszedelemnek fia, **az Egó szülötte, az árnyék, a sötétség**
hogymint az írás beteljesüljön.

13

Most pedig te hozzád **a Lélek-Tudathoz, az Élő/Igazsághoz, A**
Ragyogáshoz, Az Atyához megyek.
És ezeket beszélem a világon, **a kettős tudás világában,**
hogymint ők a Lélek szülöttei az én, **az Élő Lélek örömét teljesen**

hogy <u>ők az én</u> örömemet teljesen bírják ő <u>magokban</u>. 14 Én a <u>te igédet</u> nékik adtam; és <u>a világ</u> gyűlölte őket, mivelhog <u>nem e világból</u> valók, amint hogy én sem <u>e világból</u> vagyok. 15 Nem azt kérem, hog <u>vedd ki őket e világból</u>, hanem, hog <u>őrizd meg őket a gonosztól</u>. 16 Nem <u>e világból</u> valók, amint hog <u>én sem e világból</u> vagyok. 17 Szenteld meg őket a te igazságoddal: A <u>te ígéd igazsága</u>. 18 Amiképpen <u>te</u> küldtél engem <u>evilágra</u>, úgy küldtem <u>én</u> is őket <u>evilágra</u>; 19 És <u>én</u> ő érettök <u>odaszentelem</u> magamat, hog <u>ők is megszenteltekké</u> legyenek az igazságban. 20 De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd <u>énbennem</u>; 21 Hog <u>mindnyájan EGYek</u> legyenek;	bírják ő MAGokban. 14 Én a te igédet, az Élő/Igazságot, a Lélek/Tudatot nékik adtam; és a világ, a kettős tudás világa gyűlölte őket, mivelhog nem e világból, a kettősségek világából valók, (nem Földiek, hanem Lelkiek) amint hog én sem e világból, a kettősségek világából, nem a jó és gonosz világából vagyok. 15 Nem azt kérem, hog vedd ki őket e világból, a kettősségek, a jó és gonosz tudás világából, hanem hog őrizd meg őket a gonosztól, az árnyék világától, az Egó világától, az Egó vágyaitól 16 Nem e világból, a kettősségek, a jó és gonosz tudás világából, valók, amint hog én sem e világból, a kettősségek, a jó és gonosz tudás világából, vagyok. 17 Szenteld meg őket a te igazságoddal: A TE ÍGÉD IGAZSÁG. Az Ige az Igazság. 18 Amiképpen Te, az Élő/Igazság küldtél engem e világra, a kettősségek, a jó és gonosz tudás világára, úgy küldtem én, az Élő/Örök Lélek őket e világra; a kettősségek, a jó és gonosz tudás világra, 19 És én, az Élő/Örök Lélek ő érettök odaszentelem, elkülönítem magamat, hogy ők is megszenteltekké, elkülönítettekké legyenek az igazságban. 20 De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd én bennem; az Élő/Igazságban, az Élő/Lélekben 21 Hog mindnyájan EGYek legyenek. mert EGY Lélek van, nincs több, mindeniben ugyan az a Lélek van. Amint te, az Örök Igazság én bennem, az Élő Lélekben Atyám, és én, az Élő Lélek tebenned, az Örök Igazságban,
---	---

amint <u>te énbennem</u>, Atyám, és <u>én tebenned</u>, hogy <u>ők is EGYek legyenek mibennünk</u>: hogy elhiggye a <u>világ</u>, hogy <u>te</u> küldtél <u>engem</u>. 22 És <u>én</u> azt a <u>dicsőséget</u>, amelyet <u>nékem</u> adtál, ő nékik adtam, hogy <u>egyek legyenek</u>, amiképpen <u>mi EGY vagyunk</u>: (amiképpen mi EGY VAGYOK – mert VAGYOK AKI VAGYOK) 23 <u>Én</u> óbennük, és <u>te énbennem</u>: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje <u>a világ</u>, hogy <u>te</u> küldtél <u>engem</u>, és szeretted őket, amiként <u>engem</u> szerettél. 24 <u>Atyám</u>, akiket <u>nékem</u> adtál, <u>akarom</u>, hogy ahol <u>én</u> vagyok, azok is <u>énvelem</u> legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet <u>nékem</u> adtál: mert szerettél <u>engem</u> <u>Evilág</u> alapjának felvettetése előtt. 25 Igazságos Atyám! És <u>evilág</u> nem ismert téged,	hogy <u>ők is EGYek legyenek</u> mibennünk: az Örök Élő Igazságban, a Lélek-Szellemben, a Lélek-Tudatban. hogy elhiggye a világ, a kettősségek, a jó és gonosz tudásának világa hogy te, az Élő/Igazság küldtél engem, az Élő-Lelket, Az Életet. 22 És én, az Élő Lélek azt a dicsőséget, bizonyágtételt, megbecsülést amelyet nékem, az Élő-Léleknek, Életnek adtál, ő nékik adtam, hogy EGYek legyenek, (mert csak EGY Lélek létezik) amiképpen mi EGY vagyunk: A többes szám utal a Lélekre, Életre és a Szellemre, Igazságra, Tudatra. Ha EGGYÉ válik mindez bennünk, létre jön, megszületik a <u>Lélek-Tudat</u>, a Tökéletesen Igaz Lélek, Aki az Igazság által Él. 23 Én, az Élő Lélek óbennük, és te, az Örökké Létező Tudat, Igazság, Szellem énbennem, az Élő Lélekben: hogy tökéletesen EGGYÉ legyenek, és hogy megismerje a világ, a kettősségek, jó és gonosz tudásának világa, hogy te, az Örökké Létező Tudat, Igazság, Szellem küldtél engem, az Élő Lelket, és szeretted őket, amiként engem, az Élő Lelket szerettél. 24 Atyám, Örök Élő Igazság, akiket nékem, az Élő Léleknek adtál, akarom, a Lélek, az Élet akarata, hogy ahol én, az Élő Lélek, az Élet vagyok, azok is énvelem, ott ahol én VAGYOK, Te nálad az Örök Létező Igazságba legyenek, hogy (ők, akik ott lesznek velem) megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál: mert szerettél engem, az Élő Lelket, Az Életet E világ, a kettősségek, a jó és gonosz tudás világ alapjának felvettetése előtt. 25 Igazságos Atyám! És e világ, a kettősségek, a jó és gonosz tudás világa nem ismert téged, de én, Élő Lélek ismertelek téged; az Örök Létező Igaz Tudatot,
--	---

de <u>én</u> ismertelek <u>téged</u>; és ezek megismerik, hogy <u>te</u> küldtél <u>engem</u>; 26 És megismertettem <u>ő velük</u> a <u>te nevedet</u>, és <u>megismertetem</u>; hogy az a szeretet legyen ő bennük, amellyel <u>engem</u> szerettél, és <u>énis</u> ő bennük legyek.	és ezek megismerik, hogy te, az Örökké Létező Tudat, Igazság, Szellem küldtél engem, az Élő Lelket; 26 És megismertettem ő velük, a Lelkiekkel a te nevedet, az Örökké Létező Tudat, Igazság, Szellem nevedet, és megismertetem; megmutatom nekik, hogy az a szeretet legyen ő bennük, amellyel engem, az Élő Lelket szerettél, és én is, az Élő Lélek ő bennük legyek.
---	---

„Szent Há-rom-ság” Miért nem szent a szent háromság?

Mert Isten EGY, és nem képes elkülönülni, szétválni ÖnmAGától!

Az elkülönülés, a szétválás,
mindig a sötétség, a tudatlanság világához tartozik.

TEST - Fizikai finom-anyagi test, kauzális test, psziché. Személyes, individuális tudat és elme. (aki született). A Fiú. ElsőszülöttkÉnt az abszolút tökéletesség. Jézus A Krisztus.

Megtestesülésként: - (Ádám és Éva az Édenben) *(ez nem a durva anyagi test)*

LÉLEK - AZ ÉN-VALÓ, a TELJESSÉG, Abszolút KözÉPpont, IS-TE-ÉN (A Sohasem Született) ATYA, Az Örökké Változatlan, Mozdulatlan **MEGELEVENÍTŐ**. (Átman, Önvaló)

SZELLEM – EGYetemes Tudat és Elme. Az Eredet Tudat. Tudatosság. TeremtŐ Szent Szellem. Az Ige. A Ragyogás. Isten.

Amikor a Három, a Test-Lélek-Szellem EGY a kettőssÉGek, a jó és gonosz tudásának világában IS: - az az Üdvös Boldogság, ÖrökkéVALÓság, Örök Szamádh, **LÉLEK-TUDAT**.

Ha a Szellem, a Tudat, az Alkotó, Teremtő Erő a Lélekhez kapcsolódik, akkor minden szellemi gondolat képes a testet öltésre az Örökkévalóságban. Mivel a Lélek örök, így a Lélek és a Szellem közös termése, gyümölcse, produktuma is örök. Örökké való, - megmaradó és fennmaradó az Örökkévalóságban, ami a „lelki-anyagi” formát öltése miatt elpusztíthatatlan. A fizikai test ebben az esetben, a kettősségek világában, mint közvetítő és megnyilvánító „közeg” játszik szerepet.

A Szellem és a Lélek együttes kiteljesedése örök és állandó, - a Lélek megelevenítő „formája” következtében. (Ez az Örökkévalóság). A Szellem-Lélek kapcsolat, a Lélek megelevenítő jellege miatt viszont nincs anyaghoz kötve, de-bár – bármikor anyagi formát képes öltetni. Hisz a Lélek Az, AKI az anyagi mivolt bármelyik formáját adhatja és megjelenítheti. Mert nem a Lélek van az anyagban, hanem az anyagi mivolt van a Lélekben. Más szavakkal: nem a Lélek függ az anyagtól, hanem az anyag függ a Lélektől. Bár a Szeretet (Lélek) sosem mérlegel a kiteljesedését illetően, hanem megnyilvánul, így az anyagi mivolt a kettősségek világában a Lélek kinyilatkoztatásának, megnyilvánulásának formája, mely teljes értékkel bír. A kör bezárul a Test-Lélek-Szellem tudat teljességre jut a Lélek által a Szellemben, melyet a test teljes mivoltában megnyilvánít.

Míg a **Tudat és az anyag együttes kiteljesedése széteső**, esendő, múlandó **az anyag múlandósága miatt**, - addig a **Tudat-Lélek együttes megnyilvánulása örök a Lélek megelevenítő és Szellem Igaz kiáradása miatt**.

Isten Lélek - A Lélek pedig bennünk lakozik, mert a mi testünk a Lélek temploma.

Vagy esetleg mi lakozunk a Lélekben?

mert mindent,- Istentől nyertünk; és nem a magunkéi vagyunk.

Hisz mind a testet, mind a Lelket Istentől nyertük.

Ha Isten bennünk lakozik a Lélek által, és így már minden gondolatunk Isten,

- **Akkor miért kell szüntelen Istentről gondolkodjunk, ha minden gondolatunkat Ő MAGA irányítja a Lélek által?**

Ha Isten bennünk lakozik a Lélek által, és így már minden gondolatunk Isten,

- **Akkor miért kell szüntelen olvasnunk Istentről?** - hisz Isten nem olvas örökké önmagáról. - hisz Ő ÖnMAGa. Ő már ÖnMAGát teljesíti be mind a szívben, mind a gondolatban, ami testet öltött mibennünk, mint szív-gondolata, mint **Lélek-Tudat**.

Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek?

(I. Korintus 3:16)

... Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti. (I. Korintus 3:17)

Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; ... (I. Korintus 6:19)

... Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük ... (II. Korintus 6:16)

Nem a test hozza létre a kapcsolatot Istennel, hanem Isten hozza létre a kapcsolatot a testtel, hogy a test élővé váljon. Minden a Lélekben, a Lélek-Tudatban van. Nem a testben van a Lélek, hanem a Lélekben van a test. Hisz gondoljunk csak bele, ha nincs Isten mint Lélek, valójában test sincs. Csak a Lélek által, és a Lélekben létezhet a test valósága.

A testet addig kell irányítani tudatosan, szándékosan írásokkal, amíg meg nem jelenik a belső, a Lélek irányítása. Ez egy furcsa ellentmondás, hisz az életünk minden pillanatában a Lélek „vezérlése” alatt vagyunk. Viszont amíg az irányításba szerepet kap a külső vágyaink megnyilvánulása, addig az életünk küzdelem, harc, megfeszülés, mert a testi kívánság "hatalma" alatt tartja a Lelket, és egyfajta külső megfelelési kényszer hatja át és hajtja végre a "jó cselekedeteinket". Ezt a külső megfelelést, irányítást, „az Egó látszólagos behódolását” át kell adni a Léleknek, hogy össze tudjunk kapcsolódni a Lélekkel, mint legbelső forrással. Mikor a Lélek a VALÓSÁGban átveszi az irányítást, akkor a testnek, - gondolkodás nélkül, minden gondolata és cselekedete, a Lélek által megy végbe, ami Istent tükrözi. Mert Isten az Ő képére teremtette az embert.

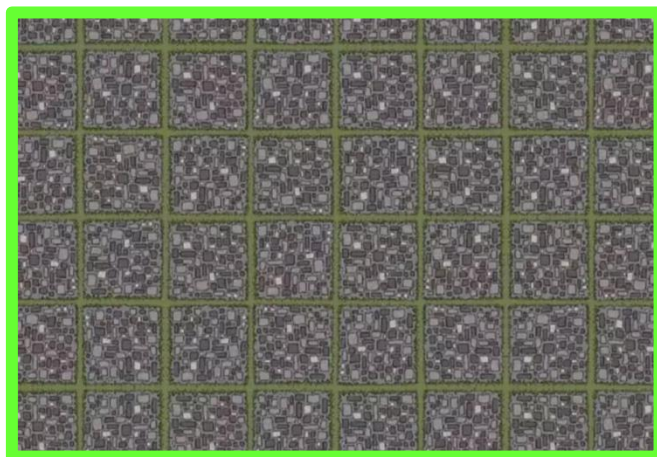
Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiuvá és asszonnyá teremté őket. (1 Mózes 1:27)

**Ha meghalok, mi marad belőlem Istenben?
Lélek a SZEM-„ÉJ”/iségben, vagy EGY-ÉN a Lélekben?**

„Isten pedig Lélek”

**Szem-éj-iség Istenben,
vagy
Egy-én-iség Istenben Az Atyában, Az Örökkévalóságban?**

Görbe vagy egyenes?

Sokszor a legegyszerűbb kérdés megválaszolása tűnik a legbonyolultabbnak. Ha megállnánk egy pillanatra, és meglátnánk azt, hogy minden csak nézőpont kérdése mint a fenti képen, akkor az életünk is talán sokkal egyszerűbb lenne.

Mikor egy gyermek ártatlan mivoltában megszületik, az elméjét még nem terheli semmilyen szabálytudat, társadalmi norma. Nem tör elő a tudatában az, hogy hogyan is kéne viselkednie ahhoz, hogy szeressék. Számára a legtermészetesebb dolog még tudatlanul is, hogy ő a világ közepe. Teljesen természetes neki, hogy mind-en, (**MIND-ÉN**) körülötte forog. Hisz egyetlen tudati kivetülés van a buksijában, és az érzékelése megtapasztalásában, hogy megszülettem és **VAGYOK**, - bár mindehhez az érzethez, de talán pontosabban, mindehhez az érzülethez még nem társul tanult tudati gondolat. Így és ezért, - ekkor a gyermek minden megnyilvánulása még ártatlan. A gyermek születése pillanatában egy **EGY-ÉN-iség**, hisz semmi mást nem érzékel a világból, csak egyetlen valóságát, amit **MIND-ÉN**-ki kiszolgál. Ugyanis, ha nem szolgálná ki **MIND-ÉN**-ki a csecsemőt, akkor ő meghalna. A **MIND-ÉN**-ki (szülők) számára **EGY**-etl-**ÉN** fontos dolog van, a **TE**, mint újszülött. A szülők szeretetüket, gondviselésüket, védelmezésüket önzetlenül adják a megszületett gyermeküknek.

Most nézzük meg Isten szeretetét

Az Ige alapján „**Isten féltőn szerető**” Isten. Ha valakit féltőn szeretünk, azt óvjuk minden rossztól, mint gyermekünket. Jézus Aki a Krisztus, bizonysgot tesz az Ó-szövetségi féltőn szerető Istenről, hisz Jézusban Isten, A Lélek, A Krisztus lakott. A féltőn szeretetről, a következő Igékben tesz bizonysgot az írás.

Mert úgy szerette Isten e világot,

*hogy az ő **EGYszülött Fiát** adta, (Aki a Krisztus, Aki a Lélek)*

*hogy valaki hiszen **Őbenne**, (A Krisztusban, A Lélekben)*

el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16)

*Új parancsolatot adok néktek, hogy **EGY-mást** szeressétek;*

(Mert EGY A Lélek, mert ÉN A LÉLEK UGYANAZ VAGYOK a másik emberben is, ezért szeressétek egymást, mert akkor ENGEM szerettek)

*amint **ÉN** (A Lélek, A Krisztus) **szerettelek titeket,***

úgy szeressétek ti is egymást. (János 13:34)

Minden embert a Krisztus, a Lélek elevenít meg, mert mindenkiben ugyan az a Lélek van. Ha egymást szeretjük, akkor a Lelket szeretjük, mert a másokban szeretjük az Örökkévaló Lelket, Aki megelevenít bennünket.

Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent,

hanem hogy ő szeretett minket,

és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul (az Isten mindent átadott az embernek, a saját Lelkét /is/, hisz Isten Lélek.)

a mi bűneinkért. (1 János 4:10) (a bűn, az Isten, a Lélek nélküli állapot. Ezért Isten elküldte a saját Lelkét, hogy a nekünk adott Lelke által, bűn nélkül élhessünk)

Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál,

mintha valaki életét adja az ő barátaiért. (János 15:13) (mikor az életét adta értünk, az Ő Élete, Lelke lett a mi örökségünk, hogy élhessünk általa, a Lélek által)

Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe,

mert szeretjük a mi atyánkfiait.

Aki nem szereti az ő atyjafiát,

a halálban marad. (1 János 3:14)

Mit takar ez a szó, hogy ISTEN, és mi a jelentése?

*Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem hogy ő szeretett **minket**, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. (1 János 4:10)*

Nézzük meg ezt az Igét kicsit személyesebb hangvétellel: „*hanem hogy ő szeretett **téged**”*,

Ki az a téged? (TE)

Talán **TE** magad, mert az Isten, Aki a Lélek, és benned lakozik, téged szeret.

Is**TE**n.

Most vizsgáljuk meg az Isten szó (S) hangját:

„*Isten Szeretet*”. – azt is mondhatnánk: *Isten a végtelen szeretet*. Az Isten szó második betűje az „**S**”. **S** mássalhangzóval kezdődik a Szeretet szó is, így utalhat Isten tökéletes szeretetére, melyet az **ISTEN** mint mozaikszó tartalmaz, de az „**S**” valójában egy félbevágott

és elfektetett ∞ végtelen, ami azért van félbevágva, mert a kettősségek világában vagyunk, ahol a végtelen nem értelmezhető, hisz világunkban egyszer minden szétesik, véget ér, ezért csak a felét vagyunk képesek látni és értelmezni.

Most vizsgáljuk meg az Isten szó (N) hangját:

Ki az akiben megnyilvánulhat az Iste**N** szeretete?

é**N**-bennem, mert é**N** vagyok az, akiben a Lélek, (Isten) lakozást vett. „*a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma*”

Ist**EN**

....é**N**-bennem

Nézzük meg, mi is az a tanult tudat, - és mi az ami/aki Isten ellen fordul

Születéskor az Egónk üres. Egy tiszta lap. Mikor a csecsemő megszületik felsír, mert az addigi meleg, nedves biztonságos környezetet felváltja a hideg, száraz valóság. Majd ha éhes, üres a hasa, vagy ha simogatásra vár, - sír. A sírás, „követelőzés”, jelzés által, ez az üresség enyhülést nyer. Az enyhülés következtében (*a testi vágy kielégülésével*), viszont az Egó megerősödik. Az Egó feltörekvése által, ami egyben a személyiségünk kifejlődése, kialakulása is egyben, a másikat, először szülőket, majd testvéreket, kollégákat, „barátokat” folyamatosan, az Egó további megerősödése érdekében kihasználja. Ez a mások kihasználásának folyamata az anyagi, földi világban egy autonóm, folyamatosan végbemenő, önmagát egyre erősebben gerjesztő sodrás, mely által a test, (EGÓ ÉN, SZEMÉLYISÉG) megerősödik. Érdekesség ezen folyamatban, hogy az induló alapot a csecsemő védtelen állapota, magatehetetlensége idézi elő.

Ez az állapot a **Lélek-tudat** világában mély, a másokban-létező és továbbadó szeretetet eredményez, miközben az **anyag-tudat** vezérelte világban, önző szeretetet (az **ENYÉM**, az **ÉN** gyermekem, az **ÉN** házam, az **ÉN** érdemeim, az **ÉN** Istentől való kiválasztottságom, az **ÉN** gyülekezetem, az **ÉN** csoportom, az **ÉN** barátom ...) bont ki. Csak és kizárólag a Lélek érettségi foka, **ébredése** vethet véget, vagy vethet gátat ennek az öngerjesztő folyamatnak.

Valójában a csecsemő agya egy üres lap. A személyiségünk, így az Egónk is, születéskor üres. Mikor a csecsemő felsír, éhes, amikor simogatásra vár, azért sír,- hogy az előbb említett ürességet kielégítse, majd a folyamatos kielégüléssel betöltse és kitöltse önmagát, egyre nagyobbra nőve, az **anyag-tudatot=TEST-TUDATOT** megerősítve. Hisz a test kívánságai eléggülnek ki a sírás hatására.

A **TEST-TUDAT** = **anyag-tudat=Egó-tudat=szem/éj/iség** (Sár-tan=a föld tana, tehát Földi, vagyis Isten a Lélek elleni, = Sátán-i). A **test-tudat=anyag-tudat=Egó-tudat=szem/éj/iség** nem tud feladni, mert pont az ürességét akarja felszámolni a „követelőzésével”. Az Egó a test ürességét akarja felszámolni, betölteni az érzetekkel, a vágyakkal, a színekkel...

Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogánván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz. (Jakab 1:14,15)

Mindaz amit az Egó meg akar szerezni, **Az Istenben A Lélekben, A Krisztusban benne van,** hisz a Lélekben minden benne van, ezért ott már nincs szükség semmire sem. A Lélek valósága a tökéletes békesség és szabadság, A **SÁBÁT**-ság, a tökéletes Szombat.

Itt van ellentmondás, - mert a Léleknek **üres edény kell,** hogy beletöltse az edénybe, a testbe azt, ami a Lélekben Önmagában van, A MINDENT – A MIND/Ént, A Lelket, mert a Lélek a MINDEN, Isten a MINDEN, „*Isten Lélek*”. De ha a test megtölti önmagát mindenféle dologgal, vágyak kielégítésével, akkor a Lélek dolgai már nem férnek bele az edénybe, kívül maradnak a testből.

Hogy a Lélek dolgai betöltődhessenek a testbe, ahhoz mind a tudatnak, mind a testnek el kell jutnia a megüresedésre, a semmi állapotba. Ahol nincs semmi, az egy „fehér lap” ami betölthető bármivel.

A Lélekben, (**Lélek-Tudatban**) minden lehetőség benne van és megelevenedhet.

A személyiségünk (az addigi tanult valónk) megüresedése teszi lehetővé a Lélek számára, hogy bizonyos Lelki megnyilvánulások felszínre törjenek és kiteljesedjenek.

Ha nem jön létre a megüresedés, akkor a Lélek megnyilvánulása sem tud felszínre törni, és kiteljesedni.

A **SZEM/ÉJ/IS/ÉG** megüresítése, a világhoz kötődő valóságunk halálát jelenti. Vagyis világi önmagunk feladását. **Ekkor meghalunk önmagunk világi énjének.** Erről a halálról beszél Pál és Jézus is.

Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?
(Róma 7:24)

Mert a testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békesség.
(Róma 8:6)

Hogy megjelenjék azoknak, akik a sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek; hogy igazzá a mi lábainkat a békességnek útjára! (Lukács 1:79)

Szeméj szó értelme: **SZEM:** A szem a Lélek tükre } **szeméj értelme:** a Lélek sötétben van
ÉJ: éjjel sötét van }

Bálvány a bálványban

„Az isten halott” – Mint látható, kisbetűvel íródott az isten szó, tehát **bálványra utal.**

Első hallatra ezen botránkoztató mondatot nehezen értettem meg, de a Lélek, mégis feltárta ezen mondat titkát. Ezen gondolat a bennünk uralkodó kettősség világával van összefüggésben. A kettősség világával, mely több ezer istenképet, sőt milliányi istenképet szül. Pont annyit, ahány ember létezik ebben a pillanatban a Földön.

Igen, - ha az igazi Istent keresed, benned minden istenkép, amit valaha szültél, meg kell halljon. Ugyanis minden istenképed, az adott élethelyzeted saját érzelmi kivetülése szülte, a jó és gonosz tudása által. Tehát a tanult szem^{ÉJ}iséged hozta létre, és ahhoz tapad. A gyermekkorod emlékei, az életed főbb mozzanatai, egy társadalomba született meghatározásod, ... és még sorolhatnám, összegyűrt elegyből megalkotjuk a számunkra legideálisabb ISTEN képet, ami-aki nem más, mint **jelenlegi személyiségünk kivetülése.**

Isten valóban csak ennyi lenne? – mint érzelmeimtől hajtott, széllal bélelt jó és gonosz tudásunk szüleményének kivetülése, melyet tűzön-vízen át követünk. Persze hogy követjük,

hisz mi alkottuk az Egónk, tudatlan tükrének felületi törmelékéből. Sajnos, még Isten törvényét is csak saját szűrőnkön keresztül tudjuk értelmezni, betartani, és betartatni. Lásd a keresztény világ kavalkádját, függetlenül a hovatartozástól. **Vagyis önmagunkat imádjuk tudattalan mivoltunkban.**

Vagy van ennél valami több is?

Amikor meghalsz a benned jelen lévő Istenképnek, amit eddig szültél az eddig tapasztalt duális világodban, vagyis „**meghalsz a dualitásodnak**” (*) akkor meghalsz a tanult **SZEM/Éjségednek** is, (meghalsz a sötét látásodnak is), majd ezek után feltárulkozik benned a **VAN** világa, mint az Élet megnyilvánulása, ami már túl mutat a jó és a gonosz tudásán. Akkor megláthatod az Élet Lélezésének eredet útját, amiről Krisztus Jézus beszélt a mindennapi élete során. Mivel az Egó világában élünk, csak „idézőjelben” beszélhetünk a meghalás élő paradoxonjáról, hisz mindig újabb, és újabb testi megtapasztalásokat élünk át, mert valami pici töredék, tükröződés a test miatt, átjátszik az Egóból. De tegyük fel, meghal bennünk minden általunk létrehozott istenkép - így az Egó, a jó és gonosz tudás világában **megüresedik**. Meghal az Egónk. Az Egó halálával, meghal az Egó által teremtetett istenkép is, - mint bálvány. - Ekkor meghal az árnyékkép is bennünk, mint sötétség. Elvész a halál fullánkja, és megszűnik a félelem. Előtérbe kerül a Lélek, az Élet, (*Isten Lélek*), és megtörténik az újjászületés.

() A duális világ benned való létezéséről az tanúskodik, ha tele vagy fájdalommal, félelemmel, kételyekkel. Ez egyben a világ két tanúja is ellened, a jó és a rossz tudása, hisz ez szüli a félelmeket, kételyeket, majd a fájdalmakat. A félelem és kétely igazolja, hogy a Lélek még nem nyugodott meg benned, hanem csapong. A csapongó lélek pedig nem EGY, mert a tudat és a szív ide-oda rángatja.*

Az Isten-i Lélek-tudatú ember, az már teljesen és tökéletesen nyugodott. Aki elér erre az állapotra azt már a félelem elhagyja, mert a Lélek MAGa a Szeretet. A Szeretet pedig semmitől sem fél, és nem háborog.

A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiüzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. (1 János 4:18)

Ha mind a gonosz, mind a jó tudásától megszabadulunk, – megüresedünk, csak egy üres edény leszünk.

Nem erről az ürességről beszél az írás mikor ezt írja? - *Hanem önmagát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlónak lévén; (Filippi 2:7)* Ha valaki üres, mert megüresíti önMAGát, abban nincs semmi se ami jó, és semmi se ami gonosz, hanem csak van, mint egy üres edény. És ha Isten akarja, ezt az edényt betöltheti mint JÓ, mint az EGYetlen EGYetemes JÓsÁG. És ha ez megtörténik, akkor a test, már csak mint edény létezik, akiben az Isten lakozást vett.

Ha a jó és a gonosz tudását elkezdjük egymáshoz közelíteni egy egyenesen, a középpontban a „nulla” van, a megnyugvás, – a se nem jó, se nem gonosz állapot. Ott csend van, békesség. Itt középen a találkozásnál, minden csak **VAN**. Itt minden megtapasztalás se nem jó– se nem gonosz, (rossz) – hanem csak önMAGáért létezik. Ebben a csendes Lélezésben a MAG kikelhet, és szárba szökkenhet felfelé az ég felé. Hisz a **MAG** mindig felfelé nő, a magasba tör. Ez a **VAN VILÁGA**, ahol semmi sem jó, és semmi sem rossz, hanem minden csak önMAGáért, Istenért létezik a Teremtésben, mint Ádám és Éva a kezdetben, az Édenben. Megszületik, létrejön **EGY ÉN**, aki VAN. Vagyis, megszületik az **EGYÉN** Istenben Az Atyában, Az Örökkévalóságban, Aki viszont már **EGY/ÉNISÉG**, hisz nem hasonlít senkire, mert mindig csak olyan amilyennek a Lélek abban a pillanatban megnyilvánul „**BENNE**”

De, ha *Annak a Lelke lakik*, „**BENNE**”tek, Aki feltámasztotta Jézust a halálból,

UGYANAZ,

Aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból.

Megeleveníti a ti halandó testeiteket is

az **Ő, ti „BENNE”tek lakozó Lelke által.** (Róma 8:11)

A Mester ajándéka

Hajdanán az Ősi Mester,
kicsiny kupac agyagra lel.

Nézegeti, formálgatja,
ujját mélyen belemártja.

Edény készül csodaszép,

Lélek tartó.

Tükörkép.

S hogy mi lesz az edény sorsa,
nem tudhatja senki más,
csak A Mester, (csak A Lélek)
hisz Ő gyúrta, e mesteri alkotást.

Bele fér majd olaj, ékszer,
vagy, ki tudhatja mennyi más,
De az edény büszkén tartja,
hisz mind, mesteri alkotás.

Halkan, csendben ül polcon,
békés szívvel szendereg,
Mert a Lelke megnyugodott,
s nem kerget már felleget.

Tudás – Ismeret

Mi a jó és gonosz tudása és ismerete?

Ha csak jót tapasztalnánk az életünkben, ha csak jó dolgok történnének velünk, akkor az emberben lévő **Anyag-tudat** miatt büszkéké, felfuvalkodottakká, másokon uralkodókká válnánk. Az Egó, (anyag-tudat) miatt, a bennünk lévő jóság-bőség tudata, adománya és ismerete, hatalmas gonoszsággá változna, sőt változik általunk.

A bennünk lévő JÓ, mint LÉLEK megkapása, és annak Test-tudat (Egó) által való átfordítása és birtoklása a Gonosz a világban.

Nézzünk csak körül: a szép **uralkodik**, elnyomja a kevésbé szépet. A boldog **elkerüli** a szomorút. A gazdag **lenézi, megveti** a szegényt. Az okos **alábszorolja** a butát, a tudatlant.

Az emberben lévő jóság, a jó és a gonosz tudásából, az válik bennünk relatív „jóvá”, vagyis Egó által értelmezett jóvá, ami maga a gonoszság. Relatív gonoszság. S hogy miért relatív? – mert az általunk megélt „jó” is csak egy viszonyult relativitás. Hisz ami számomra jó lehet, az a másik számára lehet ellenkező hatást eredményez, szomorúságot és fájdalmat.

Csak EGYetlen Tökéletes JÓ létezik, **Aki A Lélek**. Minden más csak relatív és véges.

A Lélek, Az EGYetlen végtelen, - mint a *ϕi* - 3,14159... vagy a *ϕi* - 1,618.

A kör sugara, a számok világában a kört hivatott leírni. Ez a szám rendkívüli, de azt is mondhatnám rendhagyó. A mindig kör formát felvevő, de mégis a végtelen mozgásában lévő Tökéletes, mely mindent magában foglal – leírhatatlan és rögzíthetetlen.

Az ember a Lélek által, Isten által „ÉL” – mert Isten Lélek, - (János 4:24). A Lélek adja az életerőt. A Lélek, ami az ember életét adja, öröktől fogva jó, tökéletes, és öröktől való, vagyis **ÖRÖKKÉVALÓ**.

Az emberben ez a Lélekből fakadó jóság, ami az ember éltét adja, mégis gonoszsággá változik **a test-tudat, az anyag-tudat, (az Egó) által**.

Az a gonoszság, ami az emberben megnyilvánul és teret kap, nem más, mint a Lélek tökéletes jóságának, Egónk által elferdített, majd a testi valónk által megjelenített, megnyilvánulása. Tehát a gonoszság egy tükörkép.

A valóság és a tükörkép közötti különbség az, hogy a valóság egy élő-pulzáló kinyilatkoztatás, még ennek a tükörképe csak a valóság egyetlen pillanatnak megmerevedett tükröződése. Tehát, egy élettelen kivetülés, hisz a tükröződés pillanata már lemaradt a VALÓság tovafoiyásának következő pillanatáról. Így a tükröződés mindig a múltat mutatja. A múltban viszont soha nem lehet fellelni a JEL/EN, a JEL/ÉN kinyilatkoztatását, aki vagyok.

Mi lehet ez a tükröződés, mely nélkülözi az ÖrökkéValó, az ÖrökkéLétező fÉNy, mint Valóságot, mint Életet?

Ez a tükröződés pont annyi idős, mint az ember bűnbeesésének kora, ezért szinte felismerhetetlen. Ez a tükröződés a fÉNy és az anyag játékának kivetülése. Mikor a fény megvilágítja az anyagot, megláttatik az árnyék. Mivel a Fény belénk adatott, hisz az Ige mondja: *a ti testetek a **bennetek lakozó Szent Léleknek temploma**, ... (1 Korintus 6:19), **Isten Lélek**, (János 4:24), **az Isten világosság** (1 János 1:5) – tehát az Ige alapján a Fény bennünk van belül, ezért nem láthatjuk a fényt és a fény forrását. A bennünk lévő fény miatt az árnyék viszont kivetül, látható formát ölt az anyagi világban.*

Mi is ez a kivetült árnyék?

Az árnyék, a bűn nem más, mint a Léleknek a Test-tudattal, az Egóval való azonosulása. Más szavakkal: a Test-Tudat, az Egó-tudat megtéveszti a Lelket, és látszólag elrabolja azt, majd tükrözi, megnyilvánítja, és kivetíti a világra, a valóságba. Ez a Világ világa, ami az Egó világa. Ez a Világ az amit meg kell tagadnunk, mert ő a SÁTÁN.

Ne szeressétek a világot, (ne szeressétek az Egó, az önzés világát),
se azokat amik a világban vannak. (se azokat amik a Egó világban vannak)
Ha valaki a világot szereti, (Ha valaki az Egót szereti,)
nincs meg abban az Atya szeretete. (nincs meg abban a LÉLEK-TUDAT szeretete.)
Mert mindaz ami a világban van, (Mert mindaz ami a Egóban van,)
a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérése
nem az Atyától van, hanem a világból. (nem a LÉLEK-TUDATból van, hanem az EGÓból.)
És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; (És az Egó elmúlik, és annak kívánsága is;)
de aki az Isten akaratát cselekszi, (de aki a Lélek akaratát cselekszi,)
megmarad örökké. (I. János 2:15-17)

Ő a Sátán - (az Egó). A Szoton – a fény-nélküliség, más néven a fényt-nélkülöző, világiasan mondva Sátán-sártan, - a föld tana. Nem a Lélek tana, hanem a Föld tana.

Ezért, ha a Lelket meg akarjuk találni, az embernek önmaga **Test-tudatát***, azaz Ego-tudatát, (addigi vélt **önazonosságát**) meg kell tagadja, hogy feltűnjön A **LÉLEK-TUDAT**, a Lélek való, Aki Isten, mint Mindenséget Megelevenítő. Ez a megtagadás viszont saját erőből lehetetlen, - hisz az Egó-tudat nem más mint a **világban létező és megnyilvánuló szem"éj"iségünk**. A szeméjiségünk nem azonos az **EGY-ÉNiségünkkel**.

SZEM"ÉJ"ISÉG az, akivé az évek során felnőttünk, - aki nem más, mint a jelenlegi teljes identitásunk, önazonosságunk.

Az **EGY-ÉNiség** pedig nem más, mint az Istenben, a Lélekben megnyilvánuló Valóságunk, VagyOkságunk.

Ebből következik, hogy a Lélek útja mindig EGY/ÉNre szabott, és sohasem egy tömegjelenség. Sőt egyetlen egy ember sincs, aki ugyan azt az utat járja be mint te, hisz senkinek nincs klónozott másolata, amire a Lélek EGYedisége és EGYetlensége a magyarázat.

***TEST-TUDAT:** A test tudat a bibliai vonatkozásban az Egó vágy világát takarja, ami nem azonos a fizikai testünk alapvető szükségleteinek a kielégítésével, és azok korlátozásával, és-vagy megvonásával.

Jézus is evett, ivott, örült, boldog volt. De nem volt rabja semminek, sem ételnek, sem italnak, sem örömmek, hanem minden megnyilvánulása a Lélek Békességét, a Lélek Boldogságát, és a Lélek örömet tükrözte.

Mi is az az ŐN, - más néven ÉN-azonosság, aki e földi világban vagyok?

Az önazonosságunk állhat az anyai-apai szerepünkből, munkahelyi, baráti szerepeinkből, nemzetiségbeli hovatartozásunkból, bármilyen azonosult vallási hovatartozásunkból, és minden olyan megnyilvánulásból, akivel azonosítjuk magunkat, pl: jó feleség vagyok, jó barátnő vagyok, jó szakács vagyok, jó szülő vagyok,... De ugyan ilyen hovatartozást eredményez az is, ha negatívan bélyegezzük meg magunkat, pl: rossz anya vagyok, rossz feleség vagyok,... Hogy önmagunk egy-egy megnyilvánulását jó vagy rossz tulajdonságként éljük meg, ez még mindig a serpenyő egyik vagy másik oldala a jó és gonosz tudásának, amit elnyertünk a bukáskor, - egyik vagy másik serpenyője, megnyilvánulása, megkötözöttsége **EGY/ÉN/IS/ÉG**ünknek. Tehát még mindig a mérlegen csücsülünk, billegünk jobbra-balra, és

megmértetve vagyunk. És amit a Lélek mérlegén mérnek, az vagy sok vagy kevés, de sose lehet annyi amennyi a Lélek „súlya”. Hisz ki a megmondója mennyit nyom a Lélek a latba.

És hogy mennyi a Lélek súlya? - pont annyi amennyi.

A Lélek súlya annyi, amennyi te **MAGod** vagy.

Annai, amennyi a Lélek-Tudatod - a Szeretet tudatod.

Annai, amennyi a Lélek-Tudatod az Ego-tudatod nélkül. A Lélek-tudat pedig nem más, mint amikor meghalsz a világnak az Egódnak, és megláttatik a Lélek Aki Vagy.

Nézzük meg, mi a haszna a megélt fájdalomnak, rossznak, betegségeknek?

Ha rossz, veszteség, elnyomás, fájdalom éri az embert, a Test-tudatot, az Egót, az ember összetörik. Ekkor a bennünk lévő „jóból” származó (átalakult) büszkeség alábbszáll, mert meglátjuk esendőségünket, és az elhatalmasodott negatív tulajdonságaink tompulni kezdenek. A saját esendőségünk által, előbb vagy utóbb képesek lehetünk meglátni a másik ember esendőségét is.

És felelvén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtetek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtetek meg. (Máté 25:40)

És monda nékik: Valaki e kis gyermeket befogadja az én nevemben, engem fogad be; és valaki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött; mert aki legkisebb mindnyáján ti közöttetek, az lesz nagy. (Lukács 9:48)

Mi a fájdalom és a félelem?

A fájdalom a Fa dala, a test dala. A félelem pedig az elem fele, a tudásunk, ismeretünk fele.

A fájdalom és a félelem addig erősödik egy őszinte igaz keresőben, amíg a megélések és önfeladás által a jó és gonosz tudásának világa, megszűnik a szívében. Ekkor az ember megérkezik a se nem jó és se nem rossz világába, a **VAN, azaz az Isten világába**, ahol **minden önMAGáért Létezik a teremtésben**.

Az emberben ekkor még lehetnek testi fájdalmak, mert az évek során tönkretett test gyógyulási folyamata lassan bontakozik ki, de már megindult és folyamatban van a **Lélek-Tudat „megerősödése”**.

Ez a **„Lélek gyógyulási folyamata”**. Ekkor már nem ítélkezünk mások és magunk felett, hanem tudatosan bennünk minden ember küzdelme, nehézsége, és a Lélek tudatosság hiányából fakadó tudatlan döntések sorozata, mely minden embert szenvedéssel tölt el. Az ítélkezés minden formáját Jézus is elutasította, melyet Ige is igazol: *Ne ítéljete, hogy ne ítéltessetek. Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek,...* (Máté 7:1,2) *És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek;* (Máté 6:12) Az említett két Ige kapcsolódási felülete: ha képesek vagyunk megbocsájtani, akkor már nem ítélkezünk.

A következő kijelentés ellent fog mondani az előbb leírtaknak:

A LÉLEKnek nincs gyógyulási folyamata, hisz a bennünk lévő Léleknek, amit Istentől kaptunk, amit Ádám-ba, (földibe) lehelt az **Öröktől Tökéletes** (ISTEN), A LÉLEK, A KRISZTUS, az tökéletes. Hisz a Lélek Tökéletes.

ÖR = *mint őrző*

ŐK = *a Lélek-Tudat*

TŐI = *amiből sarjadék nőhet*

TŐ = *amiből sarjadék nőhet*

KEL = *mint felkel, felébred*

ET = *mint etet, mint étel*

eS = *S mint a végtelen fele*

„A Lélek gyógyulási folyamatán” az EGÓ összetörését, az Egó, Lelken való uralkodásának hatalmi elvesztését kell érteni, ami egy nagyon fájdalmas folyamat az ember számára, mert az addig megélt összes botlása, gonoszsága, amit a Lélek nélkül tett, a nyakába hullik.

A fájdalmat az szüli, hogy az évek során megtett cselekedeteinket, a cselekvésünk pillanatában jónak és tökéletesnek gondoltuk, pedig mindaz nem volt más, mint az akkori szűk látókörünk kalitka rácsain belül való forgolódásunk, „okoskodásunk”. Nem is lehetett más, hisz a szemünk, „értelmünk” nem láthat a rácsokon, az általunk tanult normákon túl. Ezen normáink falait a legnagyobb erőfeszítés lebontani, hisz minden darabját, az életünk folyamán jól bebetonoztuk, hogy ne inogjon a kalyiba. – Hogy tudjuk kik is vagyunk. Ezeket a bebetonozott „igazságokat” vissza kell bontani, hogy a Lélek kiteljesedhessen.

Mikor azt gondoljuk, hogy egyetemes igazságokat hirdetünk, és **kiállunk** ezen igazságok mellett, az még mindig csak a saját Egónk, saját **Test-tudatuk** szűrőjének igazsága. Vagyis én igazság, és nem Isten Igazsága. És mindezt honnan lehet tudni: **Amíg ragaszkodás van, addig Test-tudat van, Egó van.**

Amikor megértjük hogy az eddigi „Jó” cselekedeteink, mind Egó által „Lélek nélkül” mentek végbe, legyen az bármilyen „jó” cselekedet, az EGÓ összeroskad, és intenzív fájdalmak között megsemmisül.

Ha a számla kiegyenlítődik megláttatik A LÉLEK AKI VAGY.

A FA és annak Gyümölcse - Gyümölcs a Fájáról, gyümölcs a Fájától!

Ezt a rajtot egy kislány készítette pár éve hittan órán. Jézus mellett egy furá lény van. A lény egyik fele mosolygós, angyali szárnyakkal, lágyan Jézus felé kitérve. A másik felén gúnyos mosoly, kinyújtott nyelv, felfele törő, csúcsos merev szárny. Ő egy angyal-ördög.

A jó és rossz, e két rész egyben. Az emberben mind a kettő benne van, mind a két rész, hisz szakítottuk és ettük a jó és a gonosz tudásából egyaránt. A két pólust magunkhoz vettük és magunkba tettük.

Amíg nem szedtük le a gyümölcsöt a Fáról, addig a mindent tartalmazó TUDAT része volt a gyümölcs. Mint Fa és gyümölcse.

Mit jelképez a Fa a kert közepén?

Mi, - vagy ki ez a gyümölcs, amit Éva leszakít?

Mit jelent a gyümölcs fáról való leszakítása, és annak megevése?

A kert közepén lévő fa, A MINDEN TUDATot, mint Atyát jelképezi. - Hisz hogyan másképp lehetne ábrázolni és bemutatni az írásban a Tökéletes, folyamatosan növe, de mégis ugyanaz, mint változatlan, minden rossztól mentes, de mégis mindent kifogástalanul önmagában foglaló és tartalmazó valóságot, VAGYOKságot, - ha nem EGYETLEN – (EGY-ÉT-LEN=egy-tápláló-valósággal) fával, mely élő, és folyamatosan terebélyesedő, újabb és újabb elágazásokban kiterjedő és szétterjedő valóság, aki/ami minden ágacskájaiban ugyan az.

Azon a fán, a mindenség fáján a halál, nem halál, csak ott lóg, mint egy eshetőség a Vagyokban. Nem rossz, és nem jó, csak ott van, mint egy lehetőség. A Fán függő gyümölcs, a Fa minden tudatát, genetikáját, megnyilvánulási lehetőségét tartalmazza a benne lévő mag által, hisz a gyümölcs magjából Fa terebélyesedhet. A mi akaratunkkal "bölcsségünkkel" letépjük magunkat a fáról. Az a fa (Isten) maga, mint a mindent tartalmazó MINDENSÉG TUDAT, Az **ATYA** mely EGY, EGY **ÖNMAGÁVAL** az Élettel, ami a Lélekben, Krisztusban nyer kiteljesedést, így EGYETLENEGY.

A gyümölcs, amit Éva, az élet továbbadójának a lehetősége leszed, az pedig önMAGa az ember, mert Istenben, az Egyetemes Tudatban, az Élet tökéletes kiteljesedése a gyümölcs.

Hisz Isten maga mondja: „... *teremtsünk embert a saját képünkre és hasonlatosságunkra*”,...
- s Élő Lelket lehel belé. A gyümölcs, a Tökéletes Örökkévaló Egyetemes TUDAT LÉLEKBEN való tükröződése. *Az Ember.*

Amíg a termés a fán van, addig a gyümölcs a Tökéletes Szellemi Tudatból táplálkozik, növekszik, beérik. Az Édenben az ember, a durva anyagi testet, csak a gyümölcs leszedése után érezte meg. Addig a test nem érzékelte a meztelenséget. Ami azért volt, mert a Léleknek nincs ruhája. A Lélek MAGa az Élet megnyilvánulása, kiteljesedése és kiterjedése „bármilyen formában és megjelenésben”.

Ádám és Éva, A TÖKÉLETES KITERJEDÉSÉBEN, (Istenben), - kiteljesedésben s kiterjedésben, a Lélek meztelenségében élték napjaikat. Ők, a Tökéletes Fa gyümölcse, a Tökéletes Szellemi-Lélektudat Lélekben való megjelenése voltak. A gyümölcs saját önMAGukat, (önmagunkat) jelképezi, amint rá vannak kapcsolódva a TÖKÉLETES TUDATRA, és gondtalanul növegetnek, gyarapodnak.

Az Édenben Ádám és Éva Lélekkel telve, csak a békesség és boldogság megjelenéshez szükséges testtel rendelkeztek, így nem volt testtudatuk. Csak Szeretet, Békesség, és Boldogságtudatuk volt. A testet öltött valóságuk a jelenben, a Lélek, a Krisztus, az Isten, a Szeretet tökéletes kiteljesedését és beteljesedését szolgálta. A gyümölcs egyszer látható formát öltött lelki-testként mint Ádám és Éva, - és látható, kivetült formát öltött mint Fa Gyümölcse.

Talán felmerül egy kérdés, ha Ádám és Éva különálló testben vannak, akkor miért csak egy gyümölcsöt szakít Éva, miért nem két gyümölcs kell a bukáshoz? Hisz egy gyümölcs kell Ádámnak, és egy gyümölcs kell Évának.

Miért elég egyetlen gyümölcs mindkettőjük kárhozatára?

Ádám és Éva nem kettő hanem EGY, hisz Éva Ádamból való. Éva Ádamból lett kivéve.

Abban az egyetlen gyümölcsben mindkettőjük benne van. Mind a felemelkedés és mind a bukás közös sorsuk és valóságuk, - hisz bármilyen megjelenési formában, és bárhogy szétdarabolva jelenjen meg a lelki kivetülés, vagy testi megélt valóságunk, - minden EGY, - hisz Isten Önmaga jelenti ki egy igében: *Te hiszed, hogy az ISTEN EGY. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek. (Jakab 2:19)*

Ha a kivetülés önmagát leszakítja, kiszakítja az Örökkévalóság Tudatából, az élet fonnyadni kezd, és az enyészeté lesz.

A leszakasztott gyümölcs elhal, viszont tartalmazza a MAGot, amiből fa fejlődhet.

A MIND-ÉN-SÉG fája, ami levelet, majd gyümölcsöt hoz, az Élet gyümölcsét,

AKI VAGY.

Mert Isten mondja, *(Isten pedig Lélek)* – Tehát a Lélek mondja: - mert

VAGYOK AKI VAGYOK

Kezdetben

Isten Lelke (Tüze)

lebegett

a vizek (Szellem, Igazság) felett.

Kezdetben a szív értelme a Szeretet, lebegett,
a Tökéletes Tudat Vansága, az Igazság felett.

Ő a VAGYOK.
A VAGYság-OKa.
Ő a LÉTezés OKa.

E Kettő,

A Szív és a Tudat,

A Szeretet és az Igazság

(mely az Örökkévaló Tökéletesben, soha sem volt kettő hanem csak EGY,
mint EGYetlÉN, mint VAGYOK, mint a Vanság, a LÉTezés OKa)

EGYbeolvadó szerelméből
lett MINDEÉN ÉLŐvé

*Ő benne vala az élet,
és az élet vala az emberek világossága;
... az Isten világosság...*

Nagyon szeretlek Én Lelkem,

*EGYetlÉNem,
MindÉNsÉGem,
GyönyörűsÉGem.*

Nagyon-nagyon szeretlek.

Tartalomjegyzék

<i>A Rejtőzködő Isten</i>	1
Előszó – elmélkedés	2
Valaki engem gyűlöl, szereti a halált.....	3
Lélek a testben, vagy Lélek az EGÓ-ban - (személyiségben).....	5
A kérődzés érzelmi és tudati vonatkozása a megélés szintjén	6
Háromszor ereszkedett alá Isten, - Isten /pedig/ Lélek	7
Felelősség vagy Szabadság.....	8
Isten EGY	10
Isten Világosság/Ragyogás, - Isten Szeretet, - Isten Lélek, - Isten az Ige	13
Malki-Cedek (Igaz Király).....	16
Ajándék vagy Áldozat.....	18
Rejtőzködő Isten, - avagy: Hol lelhetem meg Istent?	21
VANság A VAGY-Okban.	24
Az Élet célja	26
Bálvány a bálványban	28
Ki bocsáthatja meg a bűnöket?.....	31
Miért nem találjuk Istent?	33
Miért nem találjuk Sátánt?	33
Miért nincs Jézusnak isteni anyja, hanem csak Atyja?	37
Ki a Szent Lélek? - Ki a Krisztus? - Ki az Isten? - Ki az Atya? - Ki a Fiú?	39
„Szent Há-rom-ság”	45
Isten Lélek - A Lélek pedig bennünk lakozik, ...	46
mert a mi testünk a Lélek temploma.....	46
Ha meghalok, mi marad belőlem Istenben?	47
Lélek a SZEM-„ÉJ”/iségben, vagy EGY-ÉN a Lélekben?	47
Tudás – Ismeret.....	53
A FA és annak Gyümölcse -	57